

BIBLIOTHECA
SCRIPTORYM GRÆCORVM ET ROMANORYM
TEUBNERIANA

EVRIPIDES
SUPPLICES

EDIDIT
C. COLLARD

B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT

1964

Sächsische

59 | 8°

1963

Landesbibl.

ARABISCHES MUSEUM
LEIPZIG
FÜR ALLE GEWISSENHEIT UND ANSCHAUUNG
SOPHIE

LEIPZIG
VERLAG VON
BIBLIOTHECA

CHRISTOPH GRIFFITHS
LEIPZIG

LEIPZIG
1872

AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN DER DDR
ZENTRALINSTITUT
FÜR ALTE GESCHICHTE UND ARCHÄOLOGIE

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBNERIANA

BSB B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT
1984

EVRIPIDES

SVPLICES

EDIDIT

CHRISTOPHER COLLARD

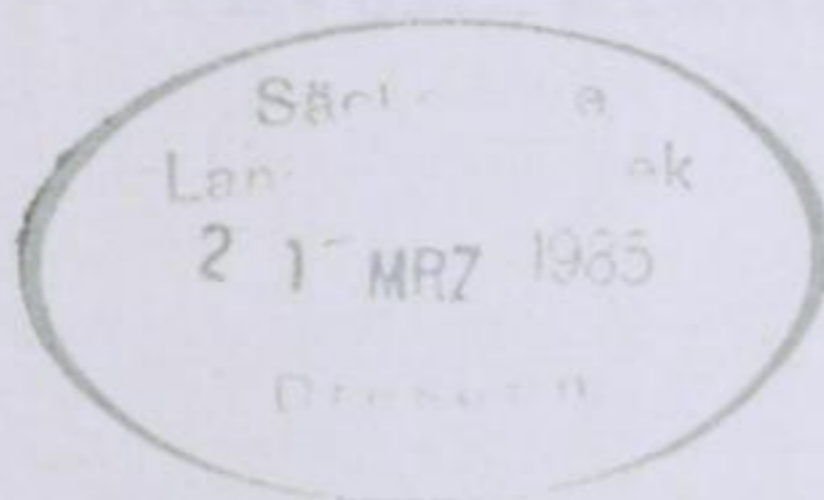

LEIPZIG

BSB B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT

1984

BIBLIOTHECAE TEUBNERIANAE
HVIVS TEMPORIS
REDACTOR: GÜNTHER CHRISTIAN HANSEN

P

© BSB B. G. Teubner Verlagsgesellschaft, Leipzig, 1984

1. Auflage

VLN 294/375/4/84 · LSV 0886

Lektor: Manfred Strümpfel

Printed in the German Democratic Republic

Gesamtherstellung: INTERDRUCK Graphischer Großbetrieb Leipzig,

Betrieb der ausgezeichneten Qualitätsarbeit, III/18/97

Bestell-Nr. 666 172 8

02600

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

〈* * *〉 ἡ μὲν σκηνὴ ἐν Ἐλευσίνι· ὁ δὲ χορὸς ἐξ Ἀργείων γυναικῶν [αἱ μητέρες ἦσαν τῶν ἐν Θήβαις πεπτωκότων ἀριστέων]. τὸ δὲ δράμα ἐγκώμιον Ἀθηνῶν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΙΘΡΑ	ΑΓΓΕΛΟΣ
ΧΟΡΟΣ	ΕΥΑΔΗΝΗ
ΘΗΣΕΥΣ	ΙΦΙΣ
ΑΔΡΑΣΤΟΣ	〈ΠΑΙΔΕΣ〉
ΚΗΡΥΞ	〈ΑΘΗΝΑ〉

ΙΚΕΤΙΑΕΣ

ΑΙΘΡΑ

Δήμητερ ἐστιοῦχ' Ἐλευσῖνος χθονὸς
τῆσδ', οἷ τε ναοὺς ἔχετε πρόσπολοι θεᾶς,
εὐδαιμονεῖν με Θησέα τε παῖδ' ἐμὸν
πόλιν τ' Ἀθηνῶν τήν τε Πιπθέως χθόνα,
5 ἐν ἧ με θρέψας ὀλβίοις ἐν δώμασιν
Αἰθραν πατὴρ δίδωσι τῷ Πανδίονος
Αἰγεῖ δάμαρτα, Λοξίου μαντεύμασιν.
ἐς τάσδε γὰρ βλέψασ' ἐπηυξάμην τάδε
γραῦς, αἷ λιποῦσαι δώματ' Ἀργείας χθονὸς
10 ἰκτῆρι θαλλῶ προσπίτνουσ' ἐμὸν γόνυ,
πάθος παθοῦσαι δεινόν· ἀμφὶ γὰρ πύλας
Κάδμου θανόντων ἑπτὰ γενναίων τέκνων
ἄπαιδές εἰσιν, οὓς ποτ' Ἀργείων ἄναξ
Ἄδραστος ἤγαγ', Οἰδίπου παγκληρίας
15 μέρος κατασχεῖν φρυγάδι Πολυνείκει θέλων
γαμβρῶ. νεκροὺς δὲ τοὺς ὀλωλότας δορὶ
θάψαι θέλουσι τῶνδε μητέρες χθονί,
εἴργουσι δ' οἱ κρατοῦντες οὐδ' ἀναίρεσιν
δοῦναι θέλουσι, νόμιμ' ἀτίζοντες θεῶν.
20 κοινὸν δὲ φόρτον ταῖσδ' ἔχων χρείας ἐμῆς
Ἄδραστος ὄμμα δάκρυσιν τέγγων ὅδε
κεῖται, τό τ' ἔγχος τήν τε δυστυχεστάτην
στένων στρατείαν ἣν ἔπεμψεν ἐκ δόμων·
ὅς μ' ἐξοτρύνει παῖδ' ἐμὸν πείσαι λιταῖς
25 νεκρῶν κομιστήν ἢ λόγοισιν ἢ δορὸς
ῥώμη γενέσθαι καὶ τάφου μεταίτιον,
κοινὸν τόδ' ἔργον προστιθεὶς ἐμῶ τέκνω
πόλει τ' Ἀθηνῶν. τυγχάνω δ' ὑπὲρ χθονὸς

ἀρότου προθύουσ', ἐκ δόμων ἐλθοῦσ' ἐμῶν
 πρὸς τόνδε σηκόν, ἔνθα πρῶτα φαίνεται 30
 φρίξας ὑπὲρ γῆς τῆσδε κάρπιμος στάχυσ.
 δεσμὸν δ' ἄδεσμον τόνδ' ἔχουσα φυλλάδος
 μένω πρὸς ἀγναῖς ἐσχάραις δυοῖν θεαῖν
 Κόρης τε καὶ Δήμητρος, οἰκτίρουσα μὲν 35
 πολιὰς ἄπαιδας τάσδε μητέρας τέκνων,
 σέβουσα δ' ἱερὰ στέμματ'. οἴχεται δέ μοι
 κῆρυξ πρὸς ἄστν δεῦρο Θησέα καλῶν,
 ὡς ἦ τὸ τούτων λυπρὸν ἐξέλη χθονός,
 ἦ τάσδ' ἀνάγκας ἱκεσίους λύση, θεοὺς 40
 ὄσιόν τι δράσας. πάντα γὰρ δι' ἀρσένων
 γυναιξὶ πράσσειν εἰκός, αἴτινες σοφαί.

ΧΟΡΟΣ

ἱκετεύω σε, γεραιά, στρ.
 γεραιῶν ἐκ στομάτων, πρὸς
 γόνυ πίπτουσα τὸ σόν.
 †ἄνομοι τέκνα λῦσαι† φθιμένων 45
 νεκύων οἳ καταλείπουσι μέλη
 θανάτῳ λυσιμελεῖ θηρσὶν ὀρείοισι βοράν
 ἐσιδοῦσ' οἰκτρὰ μὲν ὄσσων 50
 δάκρυ' ἀμφὶ βλεφάροις, ἔν-
 σα δὲ σαρκῶν πολιᾶν
 καταδρόμματα χειρῶν· τί γάρ; ἃ
 φθιμένους παῖδας ἐμοὺς οὔτε δόμοις
 προθέμαν οὔτε τάφων χώματα γαίας ἐσορῶ.
 ἔτεκες καὶ σύ ποτ', ὦ πότνια, κοῦρον στρ.
 φίλα ποιησαμένα λέ- 55
 κτρα πόσει σῶ· μετά νυν
 δὸς ἐμοὶ σᾶς διανοίας,

- μετάδος δ', ὅσσον ἐπαλγῶ μελέα <᾿γῶ>
 φθιμένων οὖς ἔτεκον·
 60 παράπεισον δὲ σόν, ὦ, λίσσομαι, ἐλθεῖν
 τέκνον Ἴσμηνὸν ἐμάν τ' ἐς χέρα θεῖναι
 νεκύων θαλερῶν σώματ' ἀλαίοντα τάφου.
- ἀντ.
 64 a ὀσίως οὐχ, ὑπ' ἀνάγκας δὲ προπίπτου-
 64 b σα προσαιτοῦσ' ἔμολον δε-
 65 ξιπύρους θεῶν θυμέλας·
 ἔχομεν δ' ἔνδικα, καὶ σοί
 τι πάρεστι σθένος ὥστ' εὐτεκνία δυσ-
 τυχίαν τὰν παρ' ἐμοὶ
 καθελεῖν· οἰκτρὰ δὲ πάσχουσ' ἱκετεύω
 σὸν ἐμοὶ παῖδα ταλαίνα ᾿ν χερὶ θεῖναι
 70 νέκυν, ἀμφιβαλεῖν λυγρὰ μέλη παιδὸς ἐμοῦ.
- στο.
 ἀγὼν ὅδ' ἄλλος ἔρχεται γόων γόοις
 διάδοχος· ἀχοῦσι προσπόλων χέρρες.
 ἴτ', ὦ ξυνωδοὶ κακοῖς,
 ἴτ' ὦ ξυναλγηδόνες,
 75 χορὸν τὸν Αἴδας σέβει·
 διὰ παρῆδος ὄνυχι λευκὸν
 αἵματοῦτε χρῶτα φόνιον· <αἰαῖ.>
 τὰ γὰρ φθιτῶν τοῖς ὀρῶσι κόσμος.
- ἀντ.
 80 ἄπληστος ἄδε μ' ἐξάγει χάρις γόων
 πολύπονος, ὡς ἐξ ἀλιβάτου πέτρας
 ὑγρὰ ῥέουσα σταγῶν,
 ἄπανστος αἰεὶ γόων.

τὸ γὰρ θανόντων τέκνων
 ἐπίπονόν τι κατὰ γυναῖκας
 ἔς γόους πάθος πέφυκεν· αἰαῖ.
 θανοῦσα τῶνδ' ἀλγέων λαθοίμαν.

85

ΘΗΣΕΥΣ

τίνων γόους ἤκουσα καὶ στέρνων κτύπον
 νεκρῶν τε θρήνους, τῶνδ' ἀνακτόρων ἄπο
 ἤχοῦς ἰούσης; ὡς φόβος μ' ἀναπτεροῖ
 μή μοί τι μήτηρ, ἦν μεταστείχω ποδὶ
 χρονίαν ἀποῦσαν ἐκ δόμων, ἔχῃ νέον.
 ἔα·

90

τί χρῆμα; καινὰς ἐσβολὰς ὄρω λόγων·
 μητέρα γεραιὰν βωμίαν ἐφημένην
 ξένους θ' ὁμοῦ γυναῖκας, οὐχ ἓνα ῥυθμὸν
 κακῶν ἐχούσας· ἐκ τε γὰρ γερασμίων
 ὄσσων ἐλαύνουσ' οἰκτρὸν ἐς γαῖαν δάκρυ,
 κουραὶ δὲ καὶ πεπλώματ' οὐ θεωρικά.

95

τί ταῦτα, μήτηρ; σὸν τὸ μηνύειν ἐμοί,
 ἡμῶν δ' ἀκούειν· προσδοκῶ τι γὰρ νέον.

ΑΙ.

ὦ παῖ, γυναῖκες αἶδε μητέρες τέκνων
 τῶν κατθανόντων ἀμφὶ Καδμείας πύλας
 ἑπτὰ στρατηγῶν· ἱκεσίους δὲ σὺν κλάδοις
 φρουροῦσί μ', ὡς δέδορκας, ἐν κύκλῳ, τέκνον.

100

ΘΗ.

τίς δ' ὁ στενάζων οἰκτρὸν ἐν πύλαις ὄδε;

ΑΙ.

Ἄδραστος, ὡς λέγουσιν, Ἀργείων ἄναξ.

105

ΘΗ.

οἱ δ' ἀμφὶ τόνδε παῖδες; ἦ τούτων τέκνα;

ΑΙ.

οὐκ, ἀλλὰ νεκρῶν τῶν ὀλωλότων κόροισι.

ΘΗ.

τί γὰρ πρὸς ἡμᾶς ἦλθον ἱκεσία χερί;

ΑΙ.

οἶδ'· ἀλλὰ τῶνδε μῦθος οὐντεῦθεν, τέκνον.

ΘΗ.

σὲ τὸν κατήρη χλανιδίοις ἀνιστορῶ.
 λέγ' ἐκκαλύψας κροῖα καὶ πάρες γόον
 πέρας γὰρ οὐδὲν μὴ διὰ γλώσσης ἰόν.

110.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ

- ὦ καλλίνικε γῆς Ἀθηναίων ἄναξ,
 Θησεῦ, σὸς ἰκέτης καὶ πόλεως ἦκω σέθεν.
- 115 ΘΗ. τί χρῆμα θηρῶν καὶ τίνος χρεῖαν ἔχων;
 ΑΔ. οἷσθ' ἦν στρατεῖαν ἐστράτευσ' ὀλεθρίαν.
 ΘΗ. οὐ γάρ τι σιγῇ διεπέρασας Ἑλλάδα.
 ΑΔ. ἐνταῦθ' ἀπώλεσ' ἄνδρας Ἀργείων ἄκρους.
 ΘΗ. τοιαῦθ' ὁ τλήμων πόλεμος ἐξεργάζεται.
- 120 ΑΔ. τούτους θανόντας ἦλθον ἐξαιτῶν πόλιν.
 ΘΗ. κήρυξιν Ἐρμοῦ πίσυνος, ὡς θάψης νεκρούς;
 ΑΔ. κᾶπειτά γ' οἱ κτανόντες οὐκ ἐῷσί με.
 ΘΗ. τί γὰρ λέγουσιν, ὅσια χρῆζοντος σέθεν;
 ΑΔ. τί δ'; εὐτυχοῦντες οὐκ ἐπίστανται φέρειν.
- 125 ΘΗ. ξύμβουλον οὖν μ' ἐπῆλθες; ἢ τίνος χάριν;
 ΑΔ. κομίσει σε, Θησεῦ, παῖδας Ἀργείων θέλων.
 ΘΗ. τὸ δ' Ἄργος ἡμῖν ποῦ ἔστιν; ἢ κόμποι μάτην;
 ΑΔ. σφαλέντες οἰχόμεσθα. πρὸς σέ δ' ἤκομεν.
 ΘΗ. ἰδία δοκῆσάν σοι τόδ' ἢ πάση πόλει;
- 130 ΑΔ. πάντες <σ> ἰκνοῦνται Δαναῖδαι θάψαι νεκρούς.
 ΘΗ. ἐκ τοῦ δ' ἐλαύνεις ἐπτὰ πρὸς Θήβας λόχους;
 ΑΔ. δισσοῖσι γαμβροῖς τήνδε πορσύνων χάριν.
 ΘΗ. τῷ δ' ἐξέδωκας παῖδας Ἀργείων σέθεν;
 ΑΔ. οὐκ ἐγγενῇ συνῆψα κηδείαν δόμοις.
- 135 ΘΗ. ἀλλὰ ξένοις ἔδωκας Ἀργείας κόρας;
 ΑΔ. Τυδεῖ <γε> Πολυνείκει τε τῷ Θηβαιγενεῖ.
 ΘΗ. τίν' εἰς ἔρωτα τῆσδε κηδείας μολῶν;
 ΑΔ. Φοίβου μ' ὑπῆλθε δυστόπαστ' αἰνίγματα.
 ΘΗ. τί δ' εἶπ' Ἀπόλλων παρθένοις κραίνων γάμον;
- 140 ΑΔ. κάπρω με δοῦναι καὶ λέοντι παῖδ' ἐμῷ.
 ΘΗ. σὺ δ' ἐξελίσσεις πῶς θεοῦ θεσπίσματα;
 ΑΔ. ἐλθόντε φυγάδε νυκτὸς εἰς ἐμὰς πύλας . . .
 ΘΗ. τίς καὶ τίς; εἶπέ· δύο γὰρ ἐξαυδᾶς ἅμα.
 ΑΔ. Τυδεὺς μάχην ξυνηῆψε Πολυνείκης θ' ἅμα.
- 145 ΘΗ. ἢ τοῖσδ' ἔδωκας θηρσὶν ὡς κόρας σέθεν;

- ΑΔ. μάχην γε δισσοῖν κνωδάλοιν ἀπεικάσας.
 ΘΗ. ἤλθον δὲ δὴ πῶς πατρίδος ἐκλιπόνθ' ὄρους;
 ΑΔ. Τυδεὺς μὲν αἷμα συγγενὲς φεύγων χθονός.
 ΘΗ. ὁ δ' Οἰδίπου <παῖς>, τίνι τρόπῳ Θήβας λιπών;
 ΑΔ. ἀραῖς πατρώαις, μὴ κασίγνητον κτάνοι. 150
 ΘΗ. σοφὴν γ' ἔλεξας τήνδ' ἐκούσιον φυγὴν.
 ΑΔ. ἀλλ' οἱ μένοντες τοὺς ἀπόντας ἠδίκουν.
 ΘΗ. οὐ πού σφ' ἀδελφὸς χρημάτων νοσφίζεται;
 ΑΔ. ταῦτ' ἐκδικάζων ἤλθον· εἴτ' ἀπωλόμην.
 ΘΗ. μάντεις δ' ἐπῆλθες ἐμπύρων τ' εἶδες φλόγα; 155
 ΑΔ. οἴμοι· διώκεις μ' ἢ μάλιστ' ἐγὼ σφάλην.
 ΘΗ. οὐκ ἤλθες, ὡς ἔοικεν, εὐνοία θεῶν.
 ΑΔ. τὸ δὲ πλεόν, ἤλθον Ἀμφιάρεώ γε πρὸς βίαν.
 ΘΗ. οὕτω τὸ θεῖον ῥαδίως ἀπεστράφη;
 ΑΔ. νέων γὰρ ἀνδρῶν θόρυβος ἐξέπλησσέ με. 160
 ΘΗ. εὐψυχίαν ἔσπευσας ἀντ' εὐβουλίας.
 ΑΔ. ὁ δὴ γε πολλοὺς ὤλεσε στρατηλάτας.
 ἀλλ', ὦ καθ' Ἑλλάδ' ἀλκιμώτατον κάρα,
 ἄναξ Ἀθηναίων, ἐν μὲν αἰσχύναις ἔχω
 πίτνων πρὸς οὐδας γόνυ σὸν ἀμπίσχειν χερί,
 πολιοὺς ἀνὴρ τύραννος εὐδαίμων πάρος· 165
 ὅμως δ' ἀνάγκη συμφοραῖς εἶκειν ἑμαῖς.
 σῶσον νεκροὺς μοι, τὰ μὰ τ' οἰκτίρας κακὰ
 καὶ τῶν θανόντων τάσδε μητέρας τέκνων,
 αἷς γῆρας ἤκει πολιοὺν εἰς ἀπαιδίαν, 170
 ἐλθεῖν δ' ἔτλησαν δεῦρο καὶ ξένον πόδα
 θεῖναι μόλις γεραιὰ κινουῦσαι μέλη,
 πρεσβεύματ' οὐ Δήμητρος ἐς μυστήρια,
 ἀλλ' ὡς νεκροὺς θάψωσιν, ἅς αὐτὰς ἐχρῆν
 κείνων ταφείσας χερσὶν ὠραίων τυχεῖν. 175
 σοφὸν δὲ πενίαν τ' εἰσορᾶν τὸν ὄλβιον,
 πένητά τ' εἰς τοὺς πλουσίους ἀποβλέπειν
 ζηλοῦνθ', ἵν' αὐτὸν χρημάτων ἔρως ἔχη,

τά τ' οἴκτροά τοὺς μὴ δυστυχεῖς δεδορκέναι.

< * * * * * >

180

τόν θ' ὕμνοποιὸν αὐτὸς ἂν τίκτῃ μέλη
χαίροντα τίκτειν· ἦν δὲ μὴ πάσχη τόδε,
οὔτοι δύναιτ' ἂν οἴκοθεν γ' ἀτώμενος
τέρπειν ἂν ἄλλους· οὐδὲ γὰρ δίκην ἔχει.

185

τάχ' οὖν ἂν εἴποις· Πελοπίαν παρεῖς χθόνα
πῶς ταῖς Ἀθήναις τόνδε προστάσσεις πόνον;
ἐγὼ δίκαιός εἰμ' ἀφηγεῖσθαι τάδε.

190

Σπάρτη μὲν ὤμῃ καὶ πεποίκιλται τρόπους,
τὰ δ' ἄλλα μικρὰ κάσθενῃ· πόλις δὲ σὴ
μόνη δύναιτ' ἂν τόνδ' ὑποστῆναι πόνον·
τά τ' οἴκτροά γὰρ δέδορκε καὶ νεανίαν
ἔχει σὲ ποιμέν' ἐσθλόν· οὗ χρεῖα πόλεις
πολλαὶ διώλοντ', ἐνδεεῖς στρατηλάτου.

ΧΟ.

κἀγὼ τὸν αὐτὸν τῷδέ σοι λόγον λέγω,
Θησεῦ, δι' οἴκτου τὰς ἐμὰς λαβεῖν τύχας.

195 ΘΗ.

ἄλλοισι δὴ ἴπνησ' ἀμιλληθεῖς λόγῳ
τοιῶδ'. ἔλεξε γὰρ τις ὡς τὰ χεῖρονα
πλείω βροτοῖσιν ἐστι τῶν ἀμεινόνων·
ἐγὼ δὲ τούτοις ἀντίαν γνώμην ἔχω,
πλείω τὰ χρηστὰ τῶν κακῶν εἶναι βροτοῖς
εἰ μὴ γὰρ ἦν τόδ', οὐκ ἂν ἦμεν ἐν φάει.
αἰνῶ δ' ὅς ἡμῖν βίοτον ἐκ πεφυρμένου
καὶ θηριώδους θεῶν διεσταθμήσατο,
πρῶτον μὲν ἐνθεις σύνεσιν, εἶτα δ' ἄγγελον
γλῶσσαν λόγων δούς, ὥστε γιγνώσκειν ὅπα,
τροφὴν τε καρποῦ τῆ τροφῆ τ' ἀπ' οὐρανοῦ
σταγόνας ὑδροηλάς, ὡς τά τ' ἐκ γαίας τρέφῃ
ἄροθι τε νηδύν· πρὸς δὲ τοῖσι χεῖματος
προβλήματ', αἰθὸν <τ'> ἔξαμύνασθαι θεοῦ,
πόντου τε ναυστολήμαθ', ὡς διαλλαγὰς
ἔχοιμεν ἀλλήλοισιν ὧν πένοιτο γῆ.

210

ἄ δ' ἔστ' ἄσημα κοῦ σαφῶς γιννώσκομεν,
 ἔς πῦρ βλέποντες καὶ κατὰ σπλάγχνων πτυχὰς
 μάντις προσημαίνουσιν οἰωνῶν τ' ἄπο.

ἄρ' οὐ τρυφῶμεν θεοῦ κατασκευὴν βίῳ
 δόντος τοιαύτην, οἷσιν οὐκ ἄρκει τάδε;

215

ἀλλ' ἢ φρόνησις τοῦ θεοῦ μεῖζον σθένειν
 ζητεῖ, τὸ γαῦρον δ' ἐν φρεσὶν κεκτημένοι
 δοκοῦμεν εἶναι δαιμόνων σοφώτεροι.

ἦς καὶ σὺ φαίνη δεκάδος, οὐ σοφὸς γεγώς,

ὅστις κόρας μὲν θεσφάτοις Φοίβου ζυγεῖς

220

ξένοισιν ὧδ' ἔδωκας ὡς δόντων θεῶν,

λαμπρὸν δὲ θολερῶ δῶμα συμμείξας τὸ σὸν

ἠλκωσας οἴκους· χρῆ γὰρ οὔτε σώματα

ἄδικα δικαίοις τὸν σοφὸν συμμιγνύναι,

εὐδαιμονοῦντας δ' ἔς δόμους κτᾶσθαι φίλους.

225

κοινὰς γὰρ ὁ θεὸς τὰς τύχας ἠγούμενος

τοῖς τοῦ νοσοῦντος πῆμασιν διώλεσε

τὸν οὐ νοσοῦντα κοῦδὲν ἠδικηκότα.

ἔς δὲ στρατείαν πάντας Ἀργείους ἄγων,

μάντεων λεγόντων θέσφατ', εἴτ' ἀτιμάσας

230

βία παρελθὼν θεοῦς ἀπώλεσας πόλιν,

νέοις παραχθεῖς, οἵτινες τιμώμενοι

χαίρουσι πολέμους τ' ἀξάνουσ' ἄνευ δίκης,

φθείροντες ἀστούς, ὁ μὲν ὅπως στρατηλατῆ,

ὁ δ' ὡς ὑβρίζῃ δύναμιν ἔς χειρας λαβῶν,

235

ἄλλος δὲ κέρδους οὔνεκ', οὐκ ἀποσκοπῶν

τὸ πλῆθος εἴ τι βλάπτεται πάσχον τάδε.

τρεῖς γὰρ πολιτῶν μερίδες· οἱ μὲν ὄλβιοι

ἀνωφελεῖς τε πλειόνων τ' ἐρῶσ' αἰεὶ·

οἱ δ' οὐκ ἔχοντες καὶ σπανίζοντες βίου

240

δεινοί· νέμοντες τῷ φθόνῳ πλέον μέρος

- 245 ἐς τοὺς ἔχοντας κέντρο' ἀφιαῖσιν κακά,
 γλώσσαις πονηρῶν προστατῶν φηλούμενοι
 τριῶν δὲ μοιρῶν ἢ ᾗ μέσῳ σώζει πόλεις,
 κόσμον φυλάσσουσ' ὄντιν' ἂν τάξῃ πόλις.
 κάπειτ' ἐγὼ σοι σύμμαχος γενήσομαι;
 τί πρὸς πολίτας τοὺς ἐμοὺς λέγων καλόν;
 χαίρων ἴθ'· εἰ γὰρ μὴ βεβούλευσαι καλῶς,
 †αὐτὸς πιέζειν τὴν τύχην ἡμᾶς λίαν.†
- 250 *XO.* ἤμαρτεν· ἐν νέοισι δ' ἀνθρώπων τόδε
 ἔνεστι· συγγνώμην δὲ τῶδ' ἔχειν χρεῶν.
 [ἀλλ' ὡς ἰατρὸν τῶνδ', ἄναξ, ἀφίγμεθα.]
- AD.* οὔτοι δικαστήν <σ'> εἰλόμην ἐμῶν κακῶν
 οὐδ', εἴ τι πράξας μὴ καλῶς εὐρίσκομαι,
 255 τούτων κολαστήν κάπιτιμητήν, ἄναξ,
 ἀλλ' ὡς ὀναίμην. εἰ δὲ μὴ βούλῃ τάδε,
 στέργειν ἀνάγκη τοῖσι σοῖς· τί γὰρ πάθω;
 ἄγ', ὦ γεραιαί, στείχετε, γλαυκὴν χλόην
 αὐτοῦ λιποῦσαι φυλλάδος καταστεφῆ,
 260 θεοὺς τε καὶ γῆν τὴν τε πυροφόρον θεᾶν
 Δήμητρα θέμεναι μάρτυρ' ἡλίου τε φῶς,
 ὡς οὐδὲν ἡμῖν ἤρκεσαν λιταὶ θεῶν.
- <XO.* * * * * *
- 265 ὃς Πέλοπος ἦν παῖς, Πελοπίας δ' ἡμεῖς χθονὸς
 ταῦτόν πατρῶον αἷμα σοὶ κεκτῆμεθα.
 τί δρᾶς; προδώσεις ταῦτα κάκβαλεῖς χθονὸς
 γραῦς οὐ τυχούσας οὐδὲν ὦν αὐτὰς ἐχοῖν;
 μὴ δῆτ'· ἔχει γὰρ καταφυγὴν θῆρ μὲν πέτραν,
 δοῦλος δὲ βωμοὺς θεῶν, πόλις δὲ πρὸς πόλιν

ἔπτηξε χειμασθεῖσα· τῶν γὰρ ἐν βροτοῖς
οὐκ ἔστιν οὐδὲν διὰ τέλους εὐδαιμονοῦν.

270

HMIX. A βᾶθι, τάλαιν', ἱερῶν δαπέδων ἄπο Περσεφονείας,
βᾶθι καὶ ἀντίασον γονάτων ἐπι χεῖρα βαλοῦσα,
τέκνων τεθνεώτων κομίσει δέμας, ὦ μελέα ἴώ,
οὗς ὑπὸ τείχεσι Καδμείοισιν ἀπόλεσα κούρους.
[ἴώ μοι· λάβετε φέρετε πέμπετε κρίνετε
ταλαίνας χέρας γεραιάς.]

275

HMIX. B πρὸς <σε> γενειάδος, ὦ φίλος, ὦ δοκιμώτατος Ἑλλάδι,
ἄντομαι ἀμφιπίτνουσα τὸ σὸν γόνυ καὶ χεῖρα †δειλαίαν †.
οἴκτισαι ἀμφὶ τέκνων μ' ἰκέταν †ἢ τιν' ἀλάταν †
οἴκτρον ἠήλεμον οἴκτρον ἰεῖσαν.

280

HMIX. A μῆδ' ἀτάφους, τέκνον, ἐν χθονὶ Κάδμου χάσματα θηρῶν
παῖδας ἐν ἀλικία τᾶ σᾶ κατίδης, ἰκετεύω.

HMIX. B βλέπον ἐμῶν βλεφάρων ἐπι δάκρυον, ἄ περι σοῖσι
γούνασιν ὧδε πίτνω τέκνοις τάφον ἐξανύσασθαι.

285

ΘΗ. μῆτερ, τί κλαίεις λέπτ' ἐπ' ὀμμάτων φάρη
βαλοῦσα τῶν σῶν; ἄρα δυστήνους γόους
κλύουσα τῶνδε; κἀμὲ γὰρ διῆλθέ τι.
ἔπαιρε λευκὸν κοῤῥατα, μὴ δακρυρροεῖ
σεμναῖσι Δηοῦς ἐσχάραις παρημένῃ.

290

ΑΙ. αἰαῖ. ΘΗ. τὰ τούτων οὐχὶ σοὶ στενακτέον.

ΑΙ. ὦ τλήμονες γυναῖκες. ΘΗ. οὐ σὺ τῶνδ' ἔφυς.

ΑΙ. εἶπω τι, τέκνον, σοί τε καὶ πόλει καλόν;

ΘΗ. ὡς πολλά γ' ἐστὶ κἀπὸ θηλειῶν σοφά.

ΑΙ. ἀλλ' εἰς ὄκνον μοι μῦθος ὄν κεύθω φέρει.

295

ΘΗ. αἰσχρόν γ' ἔλεξας, χρήστ' ἔπη κρούπτειν φίλους.

- AI. οὔτοι σιωπῶσ' εἶτα μέμφομαί ποτε
 τὴν νῦν σιωπὴν ὡς ἐσιγήθη κακῶς,
 οὐδ' ὡς ἀχρεῖον τὰς γυναῖκας εὖ λέγειν
 300 δείσασ' ἀφήσω τῷ φόβῳ τοῦμόν καλόν.
 ἐγὼ δέ σ', ὦ παῖ, πρῶτα μὲν τὰ τῶν θεῶν
 σκοπεῖν κελεύω μὴ σφαλῆς ἀτιμάσας·
 σφάλῃ γὰρ ἐν τούτῳ μόνῳ, τᾶλλ' εὖ φρονῶν.
 πρὸς τοῖσδε δ', εἰ μὲν μὴ ἀδικουμένοις ἐχοῖν
 305 τολμηρὸν εἶναι, κάρτ' ἂν εἶχον ἡσύχως·
 νῦν δ' ἴσθι σοί τε τοῦθ' ὅσῃν τιμὴν φέρει,
 κἄμοι παραινεῖν οὐ φόβον φέρει, τέκνον,
 ἄνδρας βιαίους καὶ κατείρογντας νεκροὺς
 τάφου τε μοίρας καὶ κτερισμάτων λαχεῖν
 310 ἐς τήνδ' ἀνάγκην σῆ καταστῆσαι χερί,
 νόμιμά τε πάσης συγγέοντας Ἑλλάδος
 παῦσαι· τὸ γὰρ τοι συνέχον ἀνθρώπων πόλεις
 τοῦτ' ἔσθ', ὅταν τις τοὺς νόμους σῶζῃ καλῶς.
 ἐρεῖ δὲ δὴ τις ὡς ἀνανδρία χερῶν,
 315 πόλει παρόν σοι στέφανον εὐκλείας λαβεῖν,
 δείσας ἀπέστης, καὶ σὺς μὲν ἀγρίου
 ἀγῶνος ἤψω φαῦλον ἀθλήσας πόνον,
 οὐδ' ἐς κράνος βλέψαντα καὶ λόγχης ἀκμὴν
 χρῆν ἐκπονῆσαι, δειλὸς ὢν ἐφηυρέθης.
 320 μὴ δῆτ' ἐμός γ' ὢν, ὦ τέκνον, δράσης τάδε.
 ὄρᾳς, ἄβουλος ὡς κεκερτομημένη
 τοῖς κερτομοῦσι γοργὸν ὄμμ' ἀναβλέπει
 σὴ πατρίς; ἐν γὰρ τοῖς πόνοισιν αὔξεται·
 αἱ δ' ἡσυχοὶ σκοτεινὰ πράσσουσαι πόλεις
 325 σκοτεινὰ καὶ βλέπουσιν εὐλαβούμεναι.
 οὐκ εἴ νεκροῖσι καὶ γυναῖξιν ἀθλίαις
 προσωφελήσων, ὦ τέκνον, κεχρημέναις;

ὥς οὔτε ταρβῶ σὺν δίκῃ σ' ὀρμώμενον,
 Κάδμου θ' ὀρῶσα λαὸν εὖ πεπραγότα,
 ἔτ' αὐτὸν ἄλλα βλήματ' ἐν κύβοις βαλεῖν
 πέποιθ'· ὁ γὰρ θεὸς πάντ' ἀναστρέφει πάλιν. 330

ΧΟ. ὦ φιλτάτη μοι, τῷδέ τ' εἰρηκας καλῶς
 κάμοί· διπλοῦν δὲ χάρμα γίγνεται τόδε.

ΘΗ. ἐμοὶ λόγοι μὲν, μῆτερ, οἱ λελεγμένοι
 ὀρθῶς ἔχουσ' ἐς τόνδε, κάπεφηνάμην 335
 γνώμην ὑφ' οἷων ἐσφάλη βουλευμάτων·

ὀρῶ δὲ καγὼ ταῦθ' ἄπερ με νουθετεῖς,
 ὥς τοῖς ἐμοῖσιν οὐχὶ πρόσφορον τρόποις
 φεύγειν τὰ δεινά. πολλὰ γὰρ δράσας καλὰ
 ἔθος τόδ' εἰς Ἑλληνας ἐξεδειξάμην, 340
 αἰὲ κολαστῆς τῶν κακῶν καθεστάναι.

οὔκουν ἀπαυδᾶν δυνατόν ἐστὶ μοι πόνους.
 τί γάρ μ' ἐροῦσιν οἳ γε δυσμενεῖς βροτῶν,
 ὅθ' ἢ τεκοῦσα χυπερορροδοῦσ' ἐμοῦ
 πρώτη κελεύεις τόνδ' ὑποστῆναι πόνον; 345

δράσω τάδ'· εἶμι καὶ νεκροὺς ἐκλύσομαι
 λόγοισι πείθων· εἰ δὲ μή, βία δορός.
 ἤδη τόδ' ἔσται κοῦχὶ σὺν φθόνῳ θεῶν.
 δόξαι δὲ χρήζω καὶ πόλει πάσῃ τόδε.

δόξει δ' ἐμοῦ θέλοντος· ἀλλὰ τοῦ λόγου
 προσδοῦς ἔχοιμ' ἂν δῆμον εὐμενέστερον. 350
 καὶ γὰρ κατέστησ' αὐτὸν ἐς μοναρχίαν
 ἐλευθερώσας τήνδ' ἰσόψηφον πόλιν.

λαβὼν δ' Ἄδραστον δεῖγμα τῶν ἐμῶν λόγων
 ἐς πλῆθος ἀστῶν εἶμι· καὶ πείσας τάδε, 355
 λεκτοὺς ἀθροίσας δεῦρ' Ἀθηναίων κόρους
 ἤξω· παρ' ὄπλοις θ' ἤμενος πέμψω λόγους
 Κρέοντι νεκρῶν σώματ' ἐξαιτούμενος.

ἀλλ', ὦ γεραιαί, σέμν' ἀφαιρεῖτε στέφη
 μητρος, πρὸς οἴκους ὥς νιν Αἰγέως ἄγω, 360
 φίλην προσάψας χεῖρα· τοῖς τεκοῦσι γὰρ

δύστηνος ὅστις μὴ ἀντιδουλεύει τέκνων,
 κάλλιστον ἔρανον· δούς γὰρ ἀντιλάζυται
 παίδων παρ' αὐτοῦ τοιάδ' ἂν τοκεῦσι δῶ.

- στρ. ΧΟ. 366 ἰππόβοτον Ἄργος, ὦ πάτριον ἐμὸν πέδον,
 <τάδ'> ἐκλύετε, τάδ' ἐκλύετε
 ἄνακτος ὅσια περὶ θεοῦς
 καὶ μεγάλα Πελασγία καὶ κατ' Ἄργος;
- ἀντ. 370 εἰ γὰρ ἐπὶ τέρμα καὶ τὸ πλεόν ἐμῶν κακῶν
 ἰκόμενος ἔτι ματέρος
 ἄγαλμα φόνιον ἐξέλοι,
 γᾶν δὲ φίλιον Ἰνάχου θεῖτ' ὀνήσας.
- στρ. 375 καλὸν <δ'> ἄγαλμα πόλεσιν εὐσεβῆς πόνος
 χάριν τ' ἔχει τὰν ἐς αἰεῖ.
 τί μοι πόλις κρανεῖ ποτ'; ἄρα φίλιά μοι
 τεμεῖ, καὶ τέκνοις ταφὰς ληψόμεσθα;
- ἀντ. 380 ἄμννε ματρί, πόλις, ἄμννε, Παλλάδος,
 νόμους βροτῶν μὴ μιαίνειν.
 σύ τοι σέβεις δίκαν, τὸ δ' ἦσσον ἀδικία
 νέμεις, δυστυχῆ τ' αἰεὶ πάντα ῥύη.
- ΘΗ. 385 τέχνην μὲν αἰεὶ τήνδ' ἔχων ὑπηρετεῖς
 πόλει τε κᾶμοί, διαφέρων κηρύγματα·
 ἐλθὼν δ' ὑπέρ τ' Ἀσωπὸν Ἰσμηνοῦ θ' ὕδωρ
 σεμνῶ τυράννω φράζε Καδμείων τάδε·
 Θησεύς σ' ἀπαιτεῖ πρὸς χάριν θάψαι νεκρούς,
 συγγεῖτον' οἰκῶν γαῖαν, ἀξιῶν τυχεῖν,
 φίλον τε θέσθαι πάντ' Ἐρεχθιδῶν λεῶν.
 κᾶν μὲν θέλωσιν, αἰνέσας παλίσσυτος
 στεῖχ'· ἦν δ' ἀπιστῶσ', οἶδε δεύτεροι λόγοι·
 390 κῶμον δέχεσθαι τὸν ἐμὸν ἀσπιδηφόρον.

στρατὸς δὲ θάσσει κάξεταιζεται παρῶν
Καλλίχορον ἀμφὶ σεμνὸν εὐτρεπῆς ὄδε.

καὶ μὴν ἔκουσά γ' ἀσμένη τ' ἐδέξατο
πόλις πόνον τόνδ', ὡς θέλοντά μ' ἦσθετο.

ἔα· λόγων τίς ἐμποδῶν ὄδ' ἔρχεται;

395

Καδμεῖος, ὡς ἔοικεν οὐ σάφ' εἰδότι,

κῆρυξ· ἐπίσχεσ, ἦν σ' ἀπαλλάξῃ πόνου

μολῶν ὕπαντα τοῖς ἐμοῖς βουλευμασιν.

ΚΗΡΥΞ

τίς γῆς τύραννος; πρὸς τίν' ἀγγεῖλαί με χορή
λόγους Κρέοντος, ὃς κρατεῖ Κάδμου χθονὸς

400

Ἐτεοκλέους θανόντος ἀμφ' ἐπταστόμους

πύλας ἀδελφῆ χειρὶ Πολυνείκους ὕπο;

ΘΗ.

πρῶτον μὲν ἤρξω τοῦ λόγου ψευδῶς, ξένε,

ζητῶν τύραννον ἐνθάδ'· οὐ γὰρ ἄρχεται

ένος πρὸς ἀνδρός, ἀλλ' ἐλευθέρῃ πόλις.

405

δῆμος δ' ἀνάσσει διαδοχαῖσιν ἐν μέρει

ἐνιαυσίαισιν, οὐχὶ τῷ πλούτῳ διδοῦς

τὸ πλεῖστον, ἀλλὰ χῶ πένης ἔχων ἴσον.

ΚΗ.

ἐν μὲν τόδ' ἡμῖν ὥσπερ ἐν πεσσοῖς δίδως

κρεῖσσον· πόλις γὰρ ἦς ἐγὼ πάρειμ' ἀπο

410

ένος πρὸς ἀνδρός, οὐκ ὄχλῳ κρατύνεται·

οὐδ' ἔστιν αὐτὴν ὅστις ἐκχαννῶν λόγοις

πρὸς κέρδος ἴδιον ἄλλοτ' ἄλλοσε στρέφει,

τὸ δ' αὐτίχ' ἠδὺς καὶ διδοῦς πολλὴν χάριν

ἔσαυθις ἔβλαψ', εἶτα διαβολαῖς νέαις

415

κλέψας τὰ πρόσθε σφάλματ' ἐξέδου δίκης.

ἄλλως τε πῶς ἂν μὴ διορθεύων λόγους

ὀρθῶς δύναιτ' ἂν δῆμος εὐθύνειν πόλιν;

ὁ γὰρ χρόνος μάθησιν ἀντὶ τοῦ τάχους

κρεῖσσω δίδωσι. γαπόνος δ' ἀνήρ πένης,

420

εἰ καὶ γένοιτο μὴ ἀμαθής, ἔργων ὕπο

οὐκ ἂν δύναιτο πρὸς τὰ κοῖν' ἀποβλέπειν.

ἢ δὴ νοσῶδες τοῦτο τοῖς ἀμείνοσιν,
 ὅταν πονηρὸς ἀξίωμ' ἀνὴρ ἔχη
 425 γλώσση κατασχὼν δῆμον, οὐδὲν ὦν τὸ πρῖν.
 ΘΗ. κομψός γ' ὁ κῆρυξ καὶ παρεργάτης λόγων.
 ἐπεὶ δ' ἀγῶνα καὶ σὺ τόνδ' ἠγωνίσω,
 ἄκου'· ἄμιλλαν γὰρ σὺ προύθηκας λόγων.
 οὐδὲν τυράννου δυσμενέστερον πόλει,
 430 ὅπου τὸ μὲν πρώτιστον οὐκ εἰσὶν νόμοι
 κοινοί, κρατεῖ δ' εἰς τὸν νόμον κεκτημένος
 αὐτὸς παρ' αὐτῷ· καὶ τόδ' οὐκέτ' ἔστ' ἴσον.
 γεγραμμένων δὲ τῶν νόμων ὃ τ' ἀσθενῆς
 ὁ πλούσιός τε τὴν δίκην ἴσην ἔχει,
 435 ἔστιν δ' ἐνισπεῖν τοῖσιν ἀσθενεστέροις
 τὸν εὐτυχοῦντα ταῦθ', ὅταν κλύη κακῶς,
 νικᾷ δ' ὁ μείων τὸν μέγαν δίκαι' ἔχων.
 τοῦλεύθερον δ' ἐκείνο· Τίς θέλει πόλει
 χρηστόν τι βούλευμ' ἐς μέσον φέρειν ἔχων;
 440 καὶ ταῦθ' ὁ χρήζων λαμπρός ἐσθ', ὁ μὴ θέλων
 σιγᾷ. τί τούτων ἔστ' ἰσαίτερον πόλει;
 καὶ μὴν ὅπου γε δῆμος αὐθέντης χθονός,
 ὑποῦσιν ἀστοῖς ἤδεται νεανίαις·
 ἀνὴρ δὲ βασιλεὺς ἐχθρὸν ἠγεῖται τόδε,
 445 καὶ τοὺς ἀρίστους οὖς <τ'> ἂν ἠγῆται φρονεῖν
 κτείνει, δεδοικῶς τῆς τυραννίδος πέρι.
 πῶς οὖν ἔτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἰσχυρὰ πόλις,
 ὅταν τις ὡς λειμῶνος ἠρινοῦ στάχυν
 τόλμας ἀφαιρῆ κάπολωτίζη νέους;
 450 κτᾶσθαι δὲ πλοῦτον καὶ βίον τί δεῖ τέκνοις
 ὡς τῷ τυράννῳ πλείον' ἐκμοχθῆ βίον;
 ἢ παρθενεύειν παῖδας ἐν δόμοις καλῶς,

τερπνὰς τυράννοις ἡδονάς, ὅταν θέλῃ,
δάκρυα δ' ἑτοιμάζουσι; μὴ ζώην ἔτι,
εἰ τὰμὰ τέκνα πρὸς βίαν νυμφεύσεται. 455

καὶ ταῦτα μὲν δὴ πρὸς τὰ σὰ ἐξηκόντισα.
ἦκεις δὲ δὴ τί τῆσδε γῆς κεχρημένος;
κλαίων γ' ἂν ἦλθες, εἴ σε μὴ ἔπεμψεν πόλις,
περισσὰ φωνῶν· τὸν γὰρ ἄγγελον χρεὼν
λέξανθ' ὅσ' ἂν τάξῃ τις ὡς τάχος πάλιν 460
χωρεῖν. τὸ λοιπὸν δ' εἰς ἐμὴν πόλιν Κρέων
ἦσσον λάλον σου πεμπέτω τιν' ἄγγελον.

ΧΟ. φεῦ φεῦ· κακοῖσιν ὡς ὅταν δαίμων διδῶ
καλῶς, ὑβρίζουσ' ὡς αἰεὶ πράξοντες εὔ.

ΚΗ. λέγοιμ' ἂν ἤδη. τῶν μὲν ἠγωνισμένων 465
σοὶ μὲν δοκεῖτω ταῦτ', ἐμοὶ δὲ τὰντία.

ἐγὼ δ' ἀπανδῶ πᾶς τε Καδμεῖος λεῶς
Ἄδραστον ἐς γῆν τήνδε μὴ παριέναι·
εἰ δ' ἔστιν ἐν γῆ, πρὶν θεοῦ δῦναι σέλας,
λύσαντα σεμνὰ στεμμάτων μυστήρια 470
τῆσδ' ἐξελαύνειν, μηδ' ἀναιρεῖσθαι νεκροὺς
βία προσήκοντ' οὐδὲν Ἀργείων πόλει.

κἂν μὲν πίθῃ μοι, κυμάτων ἄτερ πόλιν
σὴν ναυστολήσεις· εἰ δὲ μή, πολὺς κλύδων
ἡμῖν τε καὶ σοὶ συμμάχοις τ' ἔσται δορός. 475

σκέψαι δέ, καὶ μὴ τοῖς ἐμοῖς θυμούμενος
λόγοισιν, ὡς δὴ πόλιν ἐλευθέραν ἔχων,
σφριγῶντ' ἀμείψῃ μῦθον ἐκ βραχιόνων·
ἐλπίς γάρ ἐστ' ἄπιστον, ἢ πολλὰς πόλεις 480
συνῆψ', ἄγουσα θυμὸν εἰς ὑπερβολάς.

ὅταν γὰρ ἔλθῃ πόλεμος ἐς ψῆφον λεῶ,
οὐδεὶς ἔθ' αὐτοῦ θάνατον ἐκλογίζεται,
τὸ δυστυχὲς δὲ τοῦτ' ἐς ἄλλον ἐκτρέπει·
εἰ δ' ἦν παρ' ὄμμα θάνατος ἐν ψῆφου φορᾷ,

- 485 οὐκ ἄν ποθ' Ἑλλὰς δοριμανῆς ἀπόλλυτο.
 καίτοι δυοῖν γε πάντες ἄνθρωποι λόγοιν
 τὸν κρείσσον' ἴσμεν, καὶ τὰ χρηστὰ καὶ κακά,
 ὅσῳ τε πολέμου κρείσσον εἰρήνη βροτοῖς·
 ἢ πρῶτα μὲν Μούσαισι προσφιλεστάτη,
 490 Ποινᾶισι δ' ἐχθρά, τέρεται δ' εὐπαιδία,
 χαίρει δὲ πλούτῳ. ταῦτ' ἀφέντες οἱ κακοὶ
 πολέμους ἀναιρούμεσθα καὶ τὸν ἥσσονα
 δουλούμεθ', ἄνδρες ἄνδρα καὶ πόλις πόλιν.
 σὺ δ' ἄνδρας ἐχθροὺς καὶ θανόντας ὠφελεῖς,
 495 θάπτων κομίζων θ' ὕβρις οὐδ' ἀπόλεσεν;
 οὐ τᾶρ' ἔτ' ὀρθῶς Καπανέως κεραῦνιον
 δέμας καπνοῦται, κλιμάκων ὀρθοστάτας
 ὃς προσβαλὼν πύλῃσιν ὤμοσεν πόλιν
 πέρσειν θεοῦ θέλοντος ἦν τε μὴ θέλῃ,
 500 οὐδ' ἤρπασεν χάρυβδις οἰωνοσκόπον,
 τέθριππον ἄρμα περιβαλοῦσα χάσματι,
 ἄλλοι τε κεῖνται πρὸς πύλαις λοχαγέται
 πέτροις καταξανθέντες ὀστέων ῥαφάς;
 ἢ νυν φρονεῖν ἄμεινον ἐξαύχει Διός,
 505 ἢ θεοῦς δικαίως τοὺς κακοὺς ἀπολλύναι.
 φιλεῖν μὲν οὖν χρὴ τοὺς σοφοὺς πρῶτον τέκνα,
 ἔπειτα τοκέας πατρίδα θ', ἦν αὔξειν χρεῶν
 καὶ μὴ κατᾶξαι. σφαλερὸν ἠγεμῶν θρασὺς
 νέος τε ναύτης· ἤσυχος καιρῶ, σοφός.
 510 καὶ τοῦτό τοι τάνδρειον, ἢ προμηθία.
 <XO.> ἐξαρκέσας ἦν Ζεὺς ὁ τιμωρούμενος,
 ὑμᾶς δ' ὑβρίζειν οὐκ ἐχοῖν τοιάνδ' ὕβριν.
 ΑΔ. ὦ παγκάκιστε . . . ΘΗ. σῖγ', Ἄδραστ', ἔχε στόμα,
 καὶ μὴ ἴπιπροσθεν τῶν ἐμῶν τοὺς σοὺς λόγους
 515 θῆς· οὐ γὰρ ἦκει πρὸς σὲ κηρύσσω ὄδε,

ἀλλ' ὡς ἔμ' ἡμᾶς κάποκρίνασθαι χρεῶν.
 καὶ πρῶτα μὲν σε πρὸς τὰ πρῶτ' ἀμείψομαι.
 οὐκ οἶδ' ἐγὼ Κρέοντα δεσπύζοντ' ἐμοῦ
 οὐδὲ σθένοντα μείζον, ὥστ' ἀναγκάσαι
 δοῦν τὰς Ἀθήνας ταῦτ' ἄνω γὰρ ἂν ῥέοι 520
 τὰ πράγμαθ', οὕτως εἰ ἴπιταξόμεσθα δῆ.
 πόλεμον δὲ τοῦτον οὐκ ἐγὼ καθίσταμαι,
 ὃς οὐδὲ σὺν τοῖσδ' ἦλθον ἐς Κάδμον χθόνα·
 νεκροὺς δὲ τοὺς θανόντας, οὐ βλάπτων πόλιν
 οὐδ' ἀνδροκμητᾶς προσφέρων ἀγωνίας, 525
 θάψαι δικαίῳ, τὸν Πανελλήνων νόμον
 σώζων. τί τούτων ἐστὶν οὐ καλῶς ἔχον;
 εἰ γὰρ τι καὶ πεπόνθατ' Ἀργείων ὑπο,
 τεθνᾶσιν, ἡμύνασθε πολεμίους καλῶς,
 αἰσχυρῶς δ' ἐκείνοις, χῆ δίκη διοίχεται. 530
 ἐάσατ' ἤδη γῆ καλυφθῆναι νεκρούς,
 ὅθεν δ' ἕκαστον ἐς τὸ φῶς ἀφίκετο,
 ἐνταῦθ' ἀπελθεῖν, πνεῦμα μὲν πρὸς αἰθέρα,
 τὸ σῶμα δ' ἐς γῆν· οὐτι γὰρ κεκτῆμεθα
 ἡμέτερον αὐτὸ πλὴν ἐνοικῆσαι βίον, 535
 κάπειτα τὴν θρέψασαν αὐτὸ δεῖ λαβεῖν.
 δοκεῖς κακουργεῖν Ἄργος οὐ θάπτων νεκρούς;
 ἦκιστα· πάσης Ἑλλάδος κοινὸν τόδε,
 εἰ τοὺς θανόντας νοσφίσας ὧν χρῆν λαχεῖν
 ἀτάφους τις ἔξει· δειλίαν γὰρ ἐσφέρει 540
 τοῖς ἀλκίμοισιν οὗτος ἦν τεθῆ νόμος.
 κάμοι μὲν ἦλθες δεῖν' ἀπειλήσων ἔπη,
 νεκροὺς δὲ ταρβεῖτ', εἰ κρυφήσονται χθονί;
 τί μὴ γένηται; μὴ κατασκάψωσι γῆν
 ταφέντες ὑμῶν; ἢ τέκν' ἐν μυχῶ χθονὸς 545
 φύσωσιν, ἐξ ὧν εἰσί τις τιμωρία;
 σκαιὸν γε τὰνάλωμα τῆς γλώσσης τόδε,

- φόβους πονηροὺς καὶ κενοὺς δεδοικέναι.
 ἀλλ', ὦ μάταιοι, γνῶτε τὰνθρώπων κακά
 550 παλαίσμαθ' ἡμῶν ὁ βίος· εὐτυχοῦσι δὲ
 οἱ μὲν τάχ', οἱ δ' ἔσαυθις, οἱ δ' ἤδη βροτῶν.
 τρουφᾶ δ' ὁ δαίμων· πρὸς τε γὰρ τοῦ δυστυχοῦς,
 ὡς εὐτυχήσῃ, τίμιος γεραίρεται,
 555 ὅ τ' ὄλβιός νιν πνεῦμα δειμαίνων λιπεῖν
 ὑψηλὸν αἶρει. γνόντας οὖν χρεῶν τάδε
 ἀδικουμένους τε μέτρια μὴ θυμῷ φέρειν
 ἀδικεῖν τε τοιαῦθ' οἷα μὴ βλάψαι πόλιν.
 πῶς οὖν ἂν εἴη; τοὺς ὀλωλότας νεκροὺς
 560 θάψαι δὸς ἡμῖν τοῖς θέλουσιν εὐσεβεῖν.
 ἢ δῆλα τὰνθένδ'. εἶμι καὶ θάψω βία.
 οὐ γάρ ποτ' εἰς Ἑλληνας ἐξοισθήσεται
 ὡς εἰς ἔμ' ἐλθὼν καὶ πόλιν Πανδίωνος
 νόμος παλαιὸς δαιμόνων διεφθάρη.
 ΧΟ. θάρσει· τὸ γὰρ τοι τῆς Δίκης σῶζων φάος
 565 πολλοὺς ὑπεκφύγοις ἂν ἀνθρώπων ψόγους.
 ΚΗ. βούλῃ συνάψω μῦθον ἐν βραχεῖ τιθεῖς;
 ΘΗ. λέγ' εἴ τι βούλῃ· καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ.
 ΚΗ. οὐκ ἂν ποτ' ἐκ γῆς παῖδας Ἀργείων λάβοις.
 ΘΗ. κάμοῦ νυν ἀντάκουσον, εἰ βούλῃ, πάλιν.
 570 ΚΗ. κλύοιμ' ἂν· οὐ γὰρ ἀλλὰ δεῖ δοῦναι μέρος.
 ΘΗ. θάψω νεκροὺς γῆς ἐξελὼν Ἀσωπίας.
 ΚΗ. ἐν ἀσπίσιν σοι πρῶτα κινδυνευτέον.
 ΘΗ. πολλοὺς ἔτλην δὴ χᾶτέροις ἄλλους πόνους.
 ΚΗ. ἢ πᾶσιν οὖν <σ> ἔφυσεν ἐξαρκεῖν πατήρ;
 575 ΘΗ. ὅσοι γ' ὑβρισταί· χρηστὰ δ' οὐ κολάζομεν.
 ΚΗ. πράσσειν σὺ πόλλ' εἴωθας ἢ τε σὴ πόλις.
 ΘΗ. τοιγὰρ πονοῦσα πολλὰ πόλλ' εὐδαιμονεῖ.
 ΚΗ. ἔλθ', ὡς σε λόγῃ σπαρτὸς ἐν κόνει βάλῃ.
 ΘΗ. τίς δ' ἐκ δράκοντος θοῦρος ἂν γένοιτ' Ἄρης;
 580 ΚΗ. γνώσῃ σὺ πάσχων· νῦν δ' ἔτ' εἰ νεανίας.
 ΘΗ. οὔτοι μ' ἐπαρεῖς ὥστε θυμοῦσθαι φρένας

τοῖς σοῖσι κόμπους· ἀλλ' ἀποστέλλου χθονός,
 λόγους ματαίους οὔσπερ ἠνέγκω λαβών.
 περαίνομεν γὰρ οὐδέν. ὀρμᾶσθαι χρεῶν
 πάντ' ἄνδρ' ὀπλίτην ἀρμάτων τ' ἐπεμβάτην, 585
 μοναμπύκων τε φάλαρα κινεῖσθαι στόμα
 ἀφρῶ καταστάζοντα Καδμείαν χθόνα.
 χωρήσομαι γὰρ ἑπτὰ πρὸς Κάδμου πύλας
 αὐτὸς σίδηρον ὄξυν ἐν χεροῖν ἔχων 590
 αὐτὸς τε κῆρυξ. σοὶ δὲ προστάσσω μένειν,
 Ἄδραστε, κάμοι μὴ ἀναμίγνυσθαι τύχας
 τὰς σάς. ἐγὼ γὰρ δαίμονος τοῦμοῦ μέτα
 στρατηλατήσω καινὸς ἐν καινῷ δορί.
 ἐν δεῖ μόνον μοι, τοὺς θεοὺς ἔχειν ὅσοι
 δίκην σέβονται· ταῦτα γὰρ ξυνόνθ' ὁμοῦ 595
 νίκην δίδωσιν. ἀρετὴ δ' οὐδέν φέρει
 βροτοῖσιν, ἣν μὴ τὸν θεὸν χρῆζοντ' ἔχη.

HMIX. A ὦ μέλαι μελέων ματέρες λοχαγῶν, 596
 ὥς μοι ὑφ' ἥπατι γλωρὸν †δεῖμα ταράσσει †.

HMIX. B τίν' αὐδὰν τάνδε προσφέρεις νέαν; 600

HMIX. A στράτευμα πᾶ Παλλάδος κριθήσεται;

HMIX. B διὰ δορὸς εἵπας, ἢ λόγων ξυναλλαγαῖς;

HMIX. A γένοιτ' ἂν κέρδος· εἰ δ' ἀρείφατοι
 φόνοι μάχαι στερνοτυπεῖς τ' ἀνὰ πτόλιν
 κτύποι φανήσονται, [ὦ] τάλαινα τίνα λόγον, 605
 τίν' ἂν τῶνδ' αἰτίαν λάβοιμι;

HMIX. B ἀλλὰ τὸν εὐτυχία λαμπρὸν ἂν τις αἰροῖ 606
 μοῖρα πάλιν· τόδε μοι θάρσος ἀμφιβαίνει.

610 *HMIX. A* δικαίους δαίμονας σύ γ' ἐννέπεις.
HMIX. B τίνες γὰρ ἄλλοι νέμουσι συμφοράς;
HMIX. A διάφορα πολλὰ θεῶν βροτοῖσιν εἰσορῶ.
HMIX. B φόβῳ γὰρ τῷ πάρος διόλλυσαι·
 615 δίκαια δίκαν δ' ἐκάλεσε καὶ φόνος φόνον,
 κακῶν δ' ἀναφυχὰς θεοὶ βροτοῖς νέμου-
 σι, πάντων τέρμ' ἔχοντες αὐτοί.

στρ. *HMIX. A* τὰ καλλίπυργα πεδία πῶς ἰκοίμεθ' ἄν,
 Καλλίχορον θεᾶς ὕδωρ λιποῦσαι;

620 *HMIX. B* ποτανὰν εἴ σέ τις θεῶν κτίσαι,
 διπόταμον ἵνα πόλιν μόλοις,
 622a εἰδείης ἄν φίλων
 622b εἰδείης ἄν τύχας.

HMIX. A τίς ποτ' αἴσα, τίς ἄρα πότμος
 ἐπιμένει τὸν ἄλκιμον
 625 τᾶσδε γᾶς ἄνακτα;

ἀντ. *HMIX. B* κεκλημένους μὲν ἀνακαλούμεθ' αὖ θεούς
 ἀλλὰ φόβων πίστις ἄδε πρώτα.

HMIX. A ἰὼ Ζεῦ, τᾶς παλαιομάτορος
 παιδογόνε πόριος Ἰνάχου,
 630a πόλει μοι ξύμμαχος
 630b γενοῦ τᾶδ' εὐμενής.

HMIX. B τὸ σὸν ἄγαλμα, τὸ σὸν ἴδρυμα
 πόλεος ἐκκόμιζέ μοι
 πρὸς πυρὰν ὑβρισθέν.

ΑΓΓΕΛΟΣ

635 γυναῖκες, ἦκω πόλλ' ἔχων λέγειν φίλα,
 αὐτός τε σωθεῖς· ἠρέθην γὰρ ἐν μάχῃ,
 ἦν οἱ θανόντες ἐπτά δεσπότες λόχων
 ἠγωνίσαντο ῥεῦμα Διοκαῖον πάρα·

- νίκην τε Θησέως ἀγγελῶν. λόγου δέ σε
μακροῦ ἀποπαύσω· Καπανέως γὰρ ἦ λάτρις,
ὄν Ζεὺς κεραυνῶ πυρπόλῳ καταϊθαλοῖ. 640
- ΧΟ. ὦ φίλτατ', εὖ μὲν νόστον ἀγγέλλεις σέθεν
τήν τ' ἀμφὶ Θησέως βάξιν· εἰ δὲ καὶ στρατὸς
σῶς ἐστ' Ἀθηνῶν, πάντ' ἂν ἀγγέλλοις φίλα.
- ΑΓ. σῶς, καὶ πέπραγεν ὡς Ἄδραστος ὄφελεν
πρᾶξαι ξὺν Ἀργείοισιν, οὓς ἀπ' Ἰνάχου 645
στείλας ἐπεστράτευσε Καδμείων πόλιν.
- ΧΟ. πῶς γὰρ τροπαῖα Ζηνὸς Αἰγέως τόκος
ἔστησεν οἷ τε συµμετασχόντες δορός;
λέξον· παρῶν γὰρ οὐ παρόντας εὐφρανεῖς.
- ΑΓ. λαμπρὰ μὲν ἀκτὶς ἡλίου, κανὼν σαφής,
ἔβαλλε γαῖαν· ἀμφὶ δ' Ἡλέκτρας πύλας 650
ἔστην θεατῆς πύργον εὐαγῆ λαβῶν.
ὄρῳ δὲ φῦλα τρία τριῶν στρατευμάτων·
τευχεσφόρον μὲν λαὸν ἐκτείνοντ' ἄνω
Ἰσμήνιον πρὸς ὄχθον, ὡς μὲν ἦν λόγος, 655
αὐτόν τ' ἄνακτα, παῖδα κλεινὸν Αἰγέως,
καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ δεξιὸν τεταγμένους
κέρας παλαιᾶς Κεκροπίας οἰκήτορας,
αὐτόν τε Πάραλον ἐστολισμένον δορὶ
κρήνην παρ' αὐτὴν Ἄρεος· ἰππότην <δ> ὄχλον 660
πρὸς κρασπέδοισι στρατοπέδου τεταγμένον
ἴσους ἀριθμὸν· ἄρμάτων δ' ὀχήματα
ἐνερθε σεμνῶν μνημάτων Ἀμφίονος.
Κάδμου δὲ λαὸς ἦστο πρόσθε τειχέων,
νεκροῦς ὀπισθεν θέμενος ὧν ἔκειτ' ἀγῶν 665
ἰπεῦσι δ' ἰππῆς ἦσαν ἀνθωπλισμένοι
τετραόροισί τ' ἀντί' ἄρμαθ' ἄρμασιν.

- κῆρυξ δὲ Θησέως εἶπεν ἐς πάντας τάδε·
 Σιγαῖτε, λαοί· σίγα, Καδμείων στίχες·
 670 ἀκούσαθ'· ἡμεῖς ἤκομεν νεκροὺς μέτα,
 θάψαι θέλοντες, τὸν Πανελλήνων νόμον
 σῶζοντες, οὐδὲν δεόμενοι τείναι φόνον.
 κούδὲν Κρέων τοῖσδ' ἀντεκῆρυξεν λόγοις,
 ἀλλ' ἦστ' ἐφ' ὄπλοις σίγα. ποιμένες δ' ὄχων
 675 τετραόρων κατῆρχον ἐντεῦθεν μάχης·
 πέραν δὲ διελάσαντες ἀλλήλων ὄχους,
 παραιβάτας ἔστησαν ἐς τάξιν δορός.
 χοῖ μὲν σιδήρῳ διεμάχονθ', οἱ δ' ἔστρεφον
 πώλους ἐς ἀλκὴν ἀνθίς ἐς παραιβάτας.
 680 ἰδὼν δὲ Φόρβας, ὃς μοναμπύκων ἀναξ
 ἦν τοῖς Ἐρεχθίδαισιν, ἀρμάτων ὄχλον,
 οἷ τ' αὖ τὸ Κάδμου διεφύλασσον ἵππικόν,
 συνῆψαν ἀλκὴν κἀκράτουν ἠσσωτό τε.
 λεύσσων δὲ ταῦτα κοῦ κλύων — ἐκεῖ γὰρ ἦ
 685 ἔνθ' ἄρματ' ἠγωνίζεθ' οἷ τ' ἐπεμβάται —
 τάκεῖ παρόντα πολλὰ πῆματ', οὐκ ἔχω
 τί πρῶτον εἶπω, πότῃρα τὴν ἐς οὐρανὸν
 κόνιν προσαντέλλουσαν, ὡς πολλὴ παρῆν,
 ἢ τοὺς ἄνω τε καὶ κάτω φορουμένους
 690 ἱμᾶσιν, αἷματός τε φοινίου ῥοᾶς,
 τῶν μὲν πιτνότων, τῶν δὲ θραυσθέντων δίφρων
 ἐς κρᾶτα πρὸς γῆν ἐκκυβιστώντων βία
 πρὸς ἀρμάτων τ' ἀγαῖσι λειπόντων βίον.
 νικῶντα δ' ἵπποις ὡς ὑπείδετο στρατὸν
 695 Κρέων τὸν ἐνθένδ', ἰτέαν λαβὼν χερσὶ
 χωρεῖ, πρὶν ἐλθεῖν ξυμμάχοις δυσθυμίαν.
 καὶ μὴν τὰ Θησέως γ' οὐκ ὄκνω διεφθάρη,
 ἀλλ' ἴετ' εὐθὺς λάμπρ' ἀναρπάσας ὄπλα.
 καὶ συμπατάξαντες μέσον πάντα στρατὸν
 700 ἔκτεινον ἐκτείνοντο, καὶ παρηγγύων

κελευσμὸν ἀλλήλοισι σὺν πολλῇ βοῇ·
 Θεῖν'· Ἀντέρειδε τοῖς Ἐρεχθίδαις δόρυ.
 λόχος δ' ὀδόντων ὄφεος ἐξηνδρωμένος
 δεινὸς παλαιστῆς ἦν· ἔκλινε γὰρ κέρας
 τὸ λαιὸν ἡμῶν· δεξιοῦ δ' ἠσσώμενον 705
 φεύγει τὸ κείνων· ἦν δ' ἀγὼν ἰσόρροπος.
 κὰν τῷδε τὸν στρατηγὸν αἰνέσαι παρῆν·
 οὐ γὰρ τὸ νικῶν τοῦτ' ἐκέρδαιεν μόνον,
 ἀλλ' ὄχετ' ἐς τὸ κάμνον οἰκείου στρατοῦ.
 ἔρρηξε δ' αὐδήν, ὥσθ' ὑπηχῆσαι χθόνα· 710
 ὦ παῖδες, εἰ μὴ σγήσετε στερροὸν δόρυ
 σπαρτῶν τὸδ' ἀνδρῶν, οἴχεται τὰ Παλλάδος.
 θάρσος δ' ἐνῶρσε παντὶ Κραναϊδῶν στρατῷ.
 αὐτὸς θ' ὄπλισμα τοῦπιδαύριον λαβὼν
 δεινῆς κορύνης διαφέρων ἐσφενδόνα 715
 ὁμοῦ τραχήλους κάπικειμένας κάρα
 κυνέας θερίζων κάποκαυλίζων ξύλω.
 μόλις δέ πως ἔτρεψαν ἐς φυγὴν πόδα.
 ἐγὼ δ' ἀνηλάλαξα κἀνωρρησάμην
 κἀκρουσα χεῖρας· οἱ δ' ἔτεινον ἐς πύλας. 720
 βοῇ δὲ καὶ κωκυτὸς ἦν ἀνὰ πτόλιν
 νέων γερόντων, ἱερά τ' ἐξεπίμπλασαν
 φόβῳ· παρὸν δὲ τειχέων ἔσω μολεῖν,
 Θησεὺς ἐπέσχεν· οὐ γὰρ ὡς πέρσων πόλιν
 μολεῖν ἔφασκεν, ἀλλ' ἀπαιτήσων νεκρούς. 725
 τοιόνδε τοι στρατηγὸν αἰρεῖσθαι χρεῶν,
 ὃς ἔν τε τοῖς δεινοῖσιν ἐστὶν ἄλκιμος
 μισεῖ θ' ὑβριστὴν λαόν, ὃς πράσσων καλῶς
 ἐς ἄκρα βῆναι κλιμάκων ἐνήλατα
 ζητῶν ἀπώλεσ' ὄλβον ᾧ χρῆσθαι παρῆν. 730
 νῦν τήνδ' ἄελπτον ἡμέραν ἰδοῦσ' ἐγὼ
 θεοὺς νομίζω, καὶ δοκῶ τὰς συμφορὰς
 ἔχειν ἐλάσσους, τῶνδε τεισάντων δίκην.

XO.

- 735 *ΑΔ.* ὦ Ζεῦ, τί δῆτα τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς
 φρονεῖν λέγουσι; σοῦ γὰρ ἐξηρητήμεθα
 δοῶμέν τε τοιαῦθ' ἂν σὺ τυγχάνης θέλων.
 ἡμῖν γὰρ ἦν τό τ' Ἄργος οὐχ ὑποστατόν,
 αὐτοί τε πολλοὶ καὶ νέοι βραχίσιον,
 740 Ἐτεοκλέους τε σύμβασιν ποιουμένον,
 μέτρια θέλοντος, οὐκ ἐχρήζομεν λαβεῖν,
 κἄπειτ' ἀπωλόμεσθα. ὁ δ' αὖ τότε εὐτυχής,
 λαβὼν πένης ὡς ἀρτίπλουτα χρήματα,
 ὕβριζ', ὕβριζων τ' αὖθις ἀνταπώλετο
 745 Κάδμου κακόφρων λαός. ὦ κενοὶ βροτῶν,
 [οἱ τόξον ἐντείνοντες τοῦ καιροῦ πέρα
 καὶ πρὸς δίκης γε πολλὰ πάσχοντες κακά,]
 φίλοις μὲν οὐ πείθεσθε, τοῖς δὲ πράγμασιν
 πόλεις τ', ἔχουσαι διὰ λόγον κάμψαι κακά,
 φόνῳ καθαιρεῖσθ', οὐ λόγῳ, τὰ πράγματα.
 750 ἅτὰρ τί ταῦτα; κεῖνο βούλομαι μαθεῖν,
 πῶς ἐξεσώθης· εἶτα τᾶλλ' ἐρήσομαι.
ΑΓ. ἐπεὶ ταραγμὸς πόλιν ἐκίνησεν δορός,
 πύλας διηλθον, ἤπερ εἰσῆει στρατός.
ΑΔ. ὦν δ' οὔνεχ' ἄγῶν ἦν, νεκροὺς κομίζετε;
 755 *ΑΓ.* ὅσοι γε κλεινοῖς ἔπτ' ἐφέστασαν λόχοις.
ΑΔ. πῶς φῆς; ὁ δ' ἄλλος ποῦ κεκμηκότων ὄχλος;
ΑΓ. τάφῳ δέδονται πρὸς Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.
ΑΔ. τοῦκεῖθεν ἢ τοῦνθένδε; τίς δ' ἔθαπέ νιν;
ΑΓ. Θησεύς, σκιώδης ἐνθ' Ἐλευθερὸς πέτρα.
 760 *ΑΔ.* οὓς δ' οὐκ ἔθαπε ποῦ νεκροὺς ἤκεις λιπῶν;

- ΑΓ. ἐγγύς· πέλας γὰρ πᾶν ὃ τι σπουδάζεται.
- ΑΔ. ἢ που πικρῶς νιν θέραπες ἦγον ἐκ φόνου;
- ΑΓ. οὐδείς ἐπέστη τῷδε δοῦλος ὦν πόνῳ.
- <ΑΔ. × — υ — × — υ — × — υ — >
- <ΑΓ.> φαίης ἄν, εἰ παρῆσθ' ὅτ' ἠγάπα νεκρούς.
- ΑΔ. ἔνιπεν αὐτὸς τῶν ταλαιπώρων σφαγᾶς; 765
- ΑΓ. κᾶστρουσέ γ' εὐνάς κἀκάλυψε σώματα.
- ΑΔ. δεινὸν μὲν ἦν βάσταγμα κᾶσχύνην ἔχον.
- <ΑΓ.> τί δ' αἰσχρὸν ἀνθρώποισι τ' ἀλλήλων κακά;
- ΑΔ. οἴμοι· πόσῳ σφιν συνθανεῖν ἄν ἠθέλον.
- ΑΓ. ἄκραντ' ὀδύρη ταῖσδέ τ' ἐξάγεις δάκρυ. 770
- ΑΔ. δοκῶ μὲν, αὐταί γ' εἰσὶν αἱ διδάσκαλοι.
 ἀλλ' εἴμ' ἴν' αἶρω χεῖρ' ἀπαντήσας νεκροῖς
 Ἄιδου τε μολπὰς ἐκχέω δακρυροόους,
 φίλους προσανδῶν, ὦν λελειμμένος τάλας
 ἔρημα κλαίω· τοῦτο γὰρ μόνον βροτοῖς 775
 οὐκ ἔστι τ' ἀνάλωμ' ἀναλωθὲν λαβεῖν,
 ψυχὴν βροτεῖαν· χρημάτων δ' εἰσὶν πόροι.
- ΧΟ. τὰ μὲν εὖ, τὰ δὲ δυστυχῆ. 870
 πόλει μὲν εὐδοξία
 καὶ στρατηλάταις δορὸς 780
 διπλάζεται τιμά·
 ἔμοι δὲ παίδων μὲν εἰσιδεῖν μέλη
 πικρόν, καλὸν θέαμα δ', εἵπερ ὄψομαι,
 τὰν ἄελπτον ἀμέραν
 ἰδοῦσα, πάντων μέγιστον ἄλγος. 785
- ἄγαμόν μ' ἔτι δεῦρ' ἀεὶ 890
 Χρόνος παλαιὸς πατήρ
 ὄφελ' ἀμερᾶν κτίσαι.
 τί γάρ μ' ἔδει παίδων;
 τὸ μὲν γὰρ ἠλπίζον ἄν πεπονθέναι 790
 πάθος περισσόν, εἰ γάμων ἀπεζύγην,

νῦν δ' ὄρῳ σαφέστατον
κακόν, τέκνων φιλτάτων στερεῖσα.

795 ἀλλὰ τάδ' ἤδη σώματα λεύσσω
τῶν οἰχομένων παίδων· μελέα
πῶς ἂν ὀλοίμαν σὺν τοῖσδε τέκνοις
κοινὸν ἐς Αἴδην καταβᾶσα;

στρ. *AΔ.* στεναγμόν, ὦ ματέρες,
τῶν κατὰ χθονὸς νεκρῶν
800 ἀύσατ' ἀπύσατ' ἀντίφων' ἐμῶν
στεναγμάτων κλύουσαι.

XO. ὦ παῖδες, ὦ πικρὸν φίλων
προσηγόρημα ματέρων,
προσαυδῶ σε τὸν θανόντα.

805 *AΔ.* ἰὼ ἰώ. <*XO.*> τῶν γ' ἐμῶν κακῶν ἐγώ.

<*AΔ.*> αἰαῖ. <*XO.* — υ — υ — υ —>

AΔ. ἐπάθομεν ὦ . . . <*XO.*> τὰ κύντατ' ἄλγη κακῶν.

AΔ. ὦ πόλις Ἀργεῖα, τὸν ἐμὸν πότμον οὐκ ἐσορᾶτε;

XO. ὄρῳσι καμὲ τὰν τάλαι-

810 ναν, τέκνων ἄπαιδα.

ἀντ. <*AΔ.*> προσάγετ' <ἄγετε> δυσπότημων
σώμαθ' αἵματοσταγῆ,
σφαγέντας οὐκ ἄξι' οὐδ' ὑπ' ἀξίων,
ἐν οἷς ἀγὼν ἐκράνθη.

815 *XO.* δόθ', ὡς περιπτυχαῖσι δῆ
χέρας προσαρμόσασ' ἐμοῖς
ἐν ἀγκῶσι θῶμαι.

AΔ. ἔχεις ἔχεις . . . *XO.* πημάτων γ' ἄλις βάρος.

AΔ. αἰαῖ αἰαῖ. <*XO.*> τοῖς τεκοῦσι δ' οὐ λέγεις;

- ΑΔ. αἰετέ μου. ΧΟ. στένεις ἐπ' ἀμφοῖν ἄχη. 820
 ΑΔ. εἶθε με Καδμείων ἕναρον στίχες ἐν κονίαισιν.
 ΧΟ. ἐμὸν δὲ μήποτ' ἐζύγη
 δέμας ἐς ἀνδρὸς εὐνάν.
- ΑΔ. ἴδετε κακῶν πέλαγος, ὦ ματέρες 825
 τάλαιναι τέκνων.
 ΧΟ. κατὰ μὲν ὄνυξιν ἠλοκίσμεθ', ἀμφὶ δὲ
 σποδὸν κάρᾳ κεχύμεθα.
- ΑΔ. ἰὼ ἰὼ μοί μοι· 830
 κατὰ με πέδον γᾶς ἔλοι,
 διὰ δὲ θύελλα σπάσαι,
 πυρός τε φλογμὸς ὁ Διὸς ἐν κάρᾳ πέσοι.
- ΧΟ. πικροὺς ἐσειδες γάμους, 835
 πικρὰν δὲ Φοίβου φάτιν·
 ἐς ἡμᾶς ἅ πολύστονος λιποῦσ'
 Οἰδιπόδα δώματ' ἦλθ' Ἐρινύς.
- ΘΗ. †μέλλων σ' ἐρωτᾶν, ἠνίκ' ἐξήντλεις στρατῶ
 γόους, ἀφήσω· τοὺς ἐκεῖ μὲν ἐκλιπῶν 840
 εἶασα μύθους, νῦν δ' Ἄδραστον ἱστορῶ.†
 πόθεν ποθ' οἶδε διαπρεπεῖς εὐψυχία
 θνητῶν ἔφυσαν; εἶπέ γ' ὥς σοφώτερος
 νέοισιν ἀστῶν τῶνδ'· ἐπιστήμων γὰρ εἶ.
 εἶδον γὰρ αὐτῶν κρείσσον' ἢ λέξαι λόγῳ 845
 τολμήμαθ', οἷς ἠλπίζον αἰρήσειν πόλιν.
 ἐν δ' οὐκ ἐρήσομαί σε, μὴ γέλωτ' ὄφλω,
 ὅτῳ ξυνέστη τῶνδ' ἕκαστος ἐν μάχῃ
 ἢ τραῦμα λόγχης πολεμίων ἐδέξατο.
 κενοὶ γὰρ οὗτοι τῶν τ' ἀκουόντων λόγοι 850
 καὶ τοῦ λέγοντος, ὅστις ἐν μάχῃ βεβῶς
 λόγχης ἰούσης πρόσθεν ὀμμάτων πυκνῆς

- σαφῶς ἀπήγγειλ' ὅστις ἐστὶν ἀγαθός.
 οὐκ ἂν δυναίμην οὔτ' ἐρωτῆσαι τάδε
 οὔτ' αὖ πιθέσθαι τοῖσι τολμῶσιν λέγειν
 855 μόλις γὰρ ἂν τις αὐτὰ τὰναγκαῖ' ὄρᾶν
 δύναιτ' ἂν ἐστὼς πολεμίοις ἐναντίος.
 ΑΔ. ἄκουε δὴ νυν· καὶ γὰρ οὐκ ἄκοντί μοι
 δίδως ἔπαινον ὧν ἔγωγε βούλομαι
 φίλων ἀληθῆ καὶ δίκαι' εἰπεῖν πέρι.
 860 ὄρᾳς τὸ λάβρον οὗ βέλος διέπτατο;
 Καπανεὺς ὅδ' ἐστίν· ὧ βίος μὲν ἦν πολὺς,
 ἤκιστα δ' ὄλβω γαῦρος ἦν· φρόνημα δὲ
 οὐδέν τι μεῖζον εἶχεν ἢ πένης ἀνήρ,
 φεύγων τραπέζαις ὅστις ἐξογκοῖτ' ἄγαν
 865 τὰρκοῦντ' ἀτίζων· οὐ γὰρ ἐν γαστροῦς βορᾷ
 τὸ χρηστὸν εἶναι, μέτρια δ' ἐξαρκεῖν ἔφη.
 φίλοις τ' ἀληθῆς ἦν φίλος, παροῦσί τε
 καὶ μὴ παροῦσιν· ὧν ἀριθμὸς οὐ πολὺς.
 ἀψευδὲς ἦθος, εὐπροσήγορον στόμα,
 870 ἄκραντον οὐδέν οὔτ' ἐς οἰκέτας ἔχων
 οὔτ' ἐς πολίτας.
 τὸν δὲ δεύτερον λέγω
 Ἐτέοκλον, ἄλλην χρηστότητ' ἠσκηκότα·
 νεανίας ἦν τῷ βίῳ μὲν ἐνδεής,
 πλείστας δὲ τιμὰς ἔσχ' ἐν Ἀργεῖα χθονί.
 875 φίλων δὲ χρυσὸν πολλάκις δωροῦμένων

οὐκ εἰσεδέξατ' οἶκον ὥστε τοὺς τρόπους
 δούλους παρασχεῖν χρημάτων ζευχθεῖς ὕπο.
 τοὺς δ' ἑξαμαρτάνοντας, οὐχὶ τὴν πόλιν
 ἤχθαιρ'· ἐπεὶ τοι κοῦδέν αἰτία πόλις
 κακῶς κλύουσα διὰ κυβερνήτην κακόν. 880

ὁ δ' αὖ τρίτος τῶνδ' Ἴππομέδων τοιόσδ' ἔφν·
 παῖς ὢν ἐτόλμησ' εὐθύς οὐ πρὸς ἡδονὰς
 Μουσῶν τραπέσθαι πρὸς τὸ μαλθακὸν βίου,
 ἀγροὺς δὲ ναίων, σκληρὰ τῇ φύσει διδούς
 ἔχαιρε πρὸς τάνδρειον, ἔς τ' ἄγρας ἰὼν 885
 ἵπποις τε χαίρων τόξα τ' ἐντείνων χεροῖν,
 πόλει παρασχεῖν σῶμα χρήσιμον θέλων.

ὁ τῆς κυναγοῦ δ' ἄλλος Ἀταλάντης γόνος,
 παῖς Παρθενοπαῖος, εἶδος ἑξοχώτατος,
 Ἀρκὰς μὲν ἦν, ἐλθὼν δ' ἐπ' Ἰνάχου ῥοὰς 890
 παιδεύεται κατ' Ἄργος. ἐκτραφεῖς δ' ἐκεῖ
 προῶτον μὲν, ὡς χρὴ τοὺς μετοικοῦντας ξένους,
 λυπηρὸς οὐκ ἦν οὐδ' ἐπίφθονος πόλει
 οὐδ' ἐξεριστῆς τῶν λόγων, ὅθεν βαρὺς
 μάλιστ' ἂν εἴη δημότης τε καὶ ξένος. 895

λόχοις δ' ἐνεστῶς ὥσπερ Ἀργεῖος γεγὼς
 ἤμυνε χώρα, χῶπότ' εὖ πράσσοι πόλις,
 ἔχαιρε, λυπρῶς δ' ἔφερεν, εἴ τι δυστυχοῖ.
 [πολλοὺς δ' ἐραστάς κάπὸ θηλειῶν ἴσας †
 ἔχων ἐφρούρει μηδὲν ἑξαμαρτάνειν.] 900

Κυδέως δ' ἔπαινον ἐν βραχεῖ θήσω μέγαν·
 οὐκ ἐν λόγοις ἦν λαμπρός, ἀλλ' ἐν ἄσπίδι

δεινὸς σοφιστῆς τῶν τ' ἀγυμνάστων σφαγεύς.
 [γνώμη δ' ἀδελφοῦ Μελεάγρου λελειμμένος,
 905 ἴσον παρέσχεν ὄνομα διὰ τέχνης δορός,
 εὐρῶν ἀκριβῆ μουσικῆν ἐν ἀσπίδι.
 φιλότιμον ἦθος πλούσιον, φρόνημα δὲ
 ἐν τοῖσιν ἔργοις, οὐχὶ τοῖς λόγοις, ἴσον.]
 ἐκ τῶνδε μὴ θαύμαζε τῶν εἰρημένων,
 910 Θησεῦ, πρὸ πύργων τούσδε τολμῆσαι θανεῖν.
 τὸ γὰρ τραφῆναι μὴ κακῶς αἰδῶ φέρει·
 αἰσχύνεται δὲ τὰγάθ' ἀσκήσας ἀνὴρ
 κακὸς γενέσθαι πᾶς τις. ἢ δ' εὐανδρία
 διδακτός, εἴπερ καὶ βρέφος διδάσκεται
 915 λέγειν ἀκούειν θ' ὧν μάθησιν οὐκ ἔχει.
 ἂ δ' ἂν μάθη τις, ταῦτα σῶζεσθαι φιλεῖ
 πρὸς γῆρας. οὕτω παῖδας εὖ παιδεύετε.

ΧΟ. ἰὼ τέκνον, δυστυχῆ σ'
 ἔτρεφον, ἔφερον ὑφ' ἥπατος
 920 πόνους ἐνεγκοῦσ' ἐν ὠδίσι·
 καὶ νῦν Αἰδας τὸν ἐμὸν
 ἔχει μόχθον ἀθλίας,
 ἐγὼ δὲ γηροβοσκὸν οὐκ ἔχω, τεκοῦσ'
 ἅ τάλαινα παῖδα.

925 ΘΗ. καὶ μὴν τὸν Οἰκλέους γε γενναῖον τόκον
 θεοὶ ζῶντ' ἀναρπάσαντες ἐς μυχοὺς χθονὸς
 αὐτοῖς τεθρίπποις εὐλογοῦσιν ἐμφανῶς·

τὸν Οἰδίπου τε παῖδα, Πολυνείκη λέγω,
 ἡμεῖς ἐπαινέσαντες οὐ ψευδοίμεθ' ἄν.
 ξένος γὰρ ἦν μοι πρὶν λιπὼν Κάδμου πόλιν
 φυγῆ πρὸς Ἄργος διαβαλεῖν ἀνθαιρέτω. 930

ἀλλ' οἴσθ' ὃ δοῦσαι βούλομαι τούτων πέρι;

ΑΔ. οὐκ οἶδα πλὴν ἔν, σοῖσι πείθεσθαι λόγοις.

ΘΗ. τὸν μὲν Διὸς πληγέντα Καπανέα πυρὶ . . .

ΑΔ. ἢ χωρὶς ἱερὸν ὡς νεκρὸν θάψαι θέλεις; 935

ΘΗ. ναί· τοὺς δέ γ' ἄλλους πάντας ἐν μιᾷ πυρᾷ.

ΑΔ. ποῦ δῆτα θήσεις μνήμα τῶδε χωρίσας;

ΘΗ. αὐτοῦ παρ' οἴκους τούσδε συμπήξας τάφον.

ΑΔ. οὗτος μὲν ἤδη δμωσὶν ἄν μέλοι πόνος.

<ΘΗ.> ἡμῖν δέ γ' οἶδε· στειχέτω δ' ἄχθη νεκρῶν. 940

ΑΔ. ἴτ', ὦ τάλαιναί μητέρες, τέκνων πέλας.

ΘΗ. ἤκιστ', Ἄδραστε, τοῦτο πρόσφορον λέγεις.

ΑΔ. πῶς; τὰς τεκούσας οὐ χρεὼν ψαῦσαι τέκνων;

ΘΗ. ὄλουντ' ἰδοῦσαι τούσδ' ἄν ἠλλοιωμένους.

<ΑΔ.> πικρὰ γὰρ ὄψις αἶμα κῶτειλαὶ νεκρῶν. 945

<ΘΗ.> τί δῆτα λύπην ταῖσδε προσθεῖναι θέλεις;

<ΑΔ.> νικᾶς· μένειν χορὴ τλημόνως· λέγει γὰρ εὖ

Θησεύς· ὅταν δὲ τούσδε προσθῶμεν πυρὶ,

ὄστᾱ προσάξεσθε.

ὦ ταλαίπωροι βροτῶν,

τί κτᾶσθε λόγχας καὶ κατ' ἀλλήλων φόνους 950

τίθεσθε; παύσασθ'· ἀλλὰ λήξαντες πόνων

ἄστη φυλάσσεθ' ἤσυχοι μεθ' ἡσύχων.

σμικρὸν τὸ χοῆμα τοῦ βίου· τοῦτον δὲ χορὴ

ὡς ῥᾶστα καὶ μὴ σὺν πόνοις διεκπερᾶν.

ΧΘ. οὐκέτ' εὐτεκνος, οὐκέτ' εὐ- 956

παις, οὐδ' εὐτυχίας μέτε-

στίν μοι κουροτόκοις ἐν Ἀργείαις·

οὐδ' Ἄρτεμις λοχία

- προσφθέγγξαιτ' ἄν τὰς ἀτέκνους.
 960 δυσαίων δ' ὁ βίος,
 πλαγκτὰ δ' ὡσεὶ τις νεφέλα
 πνευμάτων ὑπὸ δυσχίμων αἴσσω.
- ἄντ.
 965 ἐπτά ματέρες ἐπτά κού-
 ρους ἐγεινάμεθ' αἱ ταλαί-
 πωροι κλεινοτάτους ἐν Ἀργείοις·
 καὶ νῦν ἄπαις ἄτεκνος
 γηράσκω δυστανοτάτα,
 οὔτ' ἐν <τοῖς> φθιμένοις
 οὐ ζωοῖς ἀριθμουμένα,
 970 χωρὶς δὴ τινα τῶνδ' ἔχουσα μοῖραν.
- ἐπιδ.
 974 a ὑπολελειμμένα μοι δάκρυα·
 μέλεα παιδὸς ἐν οἴκοις
 κεῖται μνήματα, πένθιμοι
 974 b κουραὶ κάστέφανοι κόμαι,
 <λοιβαί τε νεκύων φθιμένων,>
 975 αἰδαί θ' ἄς χουσοκόμας
 Ἀπόλλων οὐκ ἐνδέχεται·
 γόοισι δ' ὀρθρενομένα
 δάκρουσι νοτερόν ἀεὶ πέπλων
 πρὸς στέρονω πτύχα τέγγω.
- 980 καὶ μὴν θαλάμας τάσδ' ἔσορῶ δὴ
 Καπανέως ἤδη τύμβον θ' ἱερὸν
 μελάθρον τ' ἐκτὸς
 Θησέως ἀναθήματα νεκροῖς,

κλεινήν τ' ἄλοχον τοῦ καπφθιμένου
 τοῦδε κεραυνῶ πέλας Εὐάδνην, 985
 ἦν Ἴφρις ἄναξ παῖδα φυτεύει.
 τί ποτ' αἰθερίαν ἔστηκε πέτραν,
 ἢ τῶνδε δόμων ὑπερακρίζει,
 τήνδ' ἐμβαίνουσα κέλευθον;

ΕΥΑΔΝΗ

τί φέγγος, τίν' αἶγλαν 991
 ἐδίφρευε τόθ' ἄλιος
 σελάνα τε κατ' αἰθέρα
 †λαμπάδ' ἴν' ὠκνυθόαι νύμφαι
 ἱπεύουσι † δι' ὄρφνας,
 ἀνίκα <— ∪ ∪ —> γάμων 995
 τῶν ἐμῶν πόλις Ἄργους
 ἀοιδαῖς εὐδαιμονίας
 ἐπύργωσε καὶ γαμέτα
 χαλκεοτευχέος [τε] Καπανέως.
 πρὸς <δ'> ἔβαν δρομάς ἐξ ἐμῶν 1000
 οἴκων ἐκβακχενσαμένα,
 πυρὸς φῶς [καθέξουσα] τάφον τε
 ματεύσουσα τὸν αὐτόν,
 ἐς Αἶδαν καταλύσουσ' ἔμμοχθον
 βίοτον αἰῶνός τε πόνους· 1005
 ἥδιστος γάρ τοι θάνατος
 συνθνήσκειν θνήσκουσι φίλοις,
 εἰ δαίμων τάδε κραίνοι.

1010 *XO.* καὶ μὴν ὄρᾱς τήνδ' ἧς ἐφέστηκας πέλας
 πυρᾶν, Διὸς θησαυρόν, ἔνθ' ἔνεστι σὸς
 πόσις δαμασθεὶς λαμπάσιν κεραυνίοις.

ἀντ. *EY.* ὄρῳ δὴ τελευτάν,
 ἴν' ἔστακα· τύχα δέ μοι
 ξυνάπτει ποδὸς † ἀλλὰ τῆς †
 1015 εὐκλείας χάριν ἔνθεν ὄρ-
 μάσω τᾶσδ' ἀπὸ πέτρας
 πηδήσασα πυρᾶς ἔσω,
 σῶμά τ' αἶθοπι φλογμῶ
 1020 πόσει συμμείξασα φίλον,
 χρῶτα χρωτὶ πέλας θεμένα,
 Φερσεφόνας ἤξω θαλάμους,
 σὲ τὸν θανόντ' οὐποτ' ἐμᾶ
 προδοῦσα ψυχᾶ κατὰ γᾶς.
 1025 ἴτω φῶς γάμοι τε·
 †εἶθε τινὲς εὐναὶ
 1027 a δικαίων ὑμεναίων ἐν Ἄργει
 1027 b φανῶσι τέκνοισιν <ο—>
 ὁ σὸς δ' † εὐναῖος γαμέτας
 συντηχθεὶς αὔραις ἀδόλοις
 1030 γενναίας [ψυχᾶς] ἀλόχοιο.

XO. καὶ μὴν ὄδ' αὐτὸς σὸς πατήρ βαίνει πέλας
 γεραιὸς Ἴφις ἐς νεωτέρους λόγους,
 οὓς οὐ κατειδῶς πρόσθεν ἀλγήσει κλύων.

ΙΦΙΣ

- ὦ δυστάλαινοι, δυστάλας δ' ἐγὼ γέρον,
 ἦκω διπλοῦν πένθημ' ὁμαιμόνων ἔχων, 1035
 τὸν μὲν θανόντα παῖδα Καδμείων δορὶ
 Ἐτέοκλον ἐς γῆν πατρίδα ναυσθλώσων νεκρόν,
 ζητῶν τ' ἐμὴν παῖδ', ἣ δόμων ἐξώπιος
 βέβηκε πηδήσασα Καπανέως δάμαρ,
 θανεῖν ἐρῶσα σὺν πόσει. χρόνον μὲν οὔν 1040
 τὸν πρόσθ' ἐφρουρεῖτ' ἐν δόμοις· ἐπεὶ δ' ἐγὼ
 φυλακὰς ἀνῆκα τοῖς παρεστῶσιν κακοῖς,
 βέβηκεν. ἀλλὰ τῆδέ νιν δοξάζομεν
 μάλιστ' ἂν εἶναι· φράζετ' εἰ κατείδετε.
 ΕΥ. τί τάσδ' ἐρωτᾶς; ἦ δ' ἐγὼ πέτρας ἐπι 1045
 ὄρνις τις ὡσεὶ Καπανέως ὑπὲρ πυρᾶς
 δύστηνον αἰώρημα κουφίζω, πάτερ.
 ΙΦ. τέκνον, τίς αὔρα; τίς στόλος; τίνος χάριν
 δόμων ὑπεκβᾶσ' ἦλθες ἐς τήνδε χθόνα;
 ΕΥ. ὄργην λάβοις ἂν τῶν ἐμῶν βουλευμάτων 1050
 κλύων· ἀκοῦσαι δ' οὐ σε βούλομαι, πάτερ.
 ΙΦ. τί δ'; οὐ δίκαιον πατέρα τὸν σὸν εἰδέναι;
 ΕΥ. κριτῆς ἂν εἴης οὐ σοφὸς γνώμης ἐμῆς.
 ΙΦ. σκευῆ δὲ τῆδε τοῦ χάριν κοσμεῖς δέμας;
 ΕΥ. θέλει τι κλεινὸν οὔτος ὁ στολμός, πάτερ. 1055
 ΙΦ. ὡς οὐκ ἐπ' ἀνδρὶ πένθιμος πρέπεις ὄραν.
 ΕΥ. ἐς γὰρ τι προᾶγμα νεοχμὸν ἐσκενάσμεθα.
 ΙΦ. κάπειτα τύμβῳ καὶ πυρᾷ φαίνῃ πέλας;
 ΕΥ. ἐνταῦθα γὰρ δὴ καλλίνικος ἔρχομαι.
 ΙΦ. νικῶσα νίκην τίνα; μαθεῖν χρήζω σέθεν. 1060
 ΕΥ. πάσας γυναικας ἃς δέδορκεν ἥλιος.
 ΙΦ. ἔργοις Ἀθάνας ἢ φρενῶν εὐβουλία;
 ΕΥ. ἀρετῆ· πόσει γὰρ συνθανοῦσα κείσομαι.
 ΙΦ. τί φῆς; τί τοῦτ' αἰνιγμα σημαίνεις σαθρόν;
 ΕΥ. ἄσσω θανόντος Καπανέως τήνδ' ἐς πυράν. 1065

- IΦ. ὦ θύγατερ, οὐ μὴ μῦθον ἐς πολλοὺς ἐρεῖς;
 EΥ. τοῦτ' αὐτὸ χρήζω, πάντας Ἀργείους μαθεῖν.
 IΦ. ἀλλ' οὐδέ τοι σοὶ πείσομαι δρώση τάδε.
 EΥ. ὅμοιον· οὐ γὰρ μὴ κίχης μ' ἐλὼν χερσί.
 1070 καὶ δὴ παρεῖται σῶμα, σοὶ μὲν οὐ φίλον,
 ἡμῖν δὲ καὶ τῷ συμπυρομένῳ πόσει.
 XO. ἰὼ·
 γύναι, δεινὸν ἔργον ἐξεργάσω.
 IΦ. ἀπωλόμην δύστηνος, Ἀργείων κόραι.
 XO. ἔξ·
 σκέτλια τάδε παθῶν,
 1075 τὸ πάντολμον ἔργον ὄψη τάλας;
 IΦ. οὐκ ἄν τιν' εὖροιτ' ἀθλιώτερον.
 XO. ἰὼ τάλας·
 μετέλαχες τύχας Οἰδιπόδα, γέρον,
 μέρος καὶ σὺ <καὶ> πόλις ἐμὰ τλάμων.
 1080 IΦ. οἴμοι· τί δὴ βροτοῖσιν οὐκ ἔστιν τόδε,
 νέους δις εἶναι καὶ γέροντας αὖ πάλιν;
 ἀλλ' ἐν δόμοις μὲν ἦν τι μὴ καλῶς ἔχη,
 γνώμιασιν ὑστέραισιν ἐξορθούμεθα,
 αἰῶνα δ' οὐκ ἔξεστιν. εἰ δ' ἦμεν νέοι
 1085 δις καὶ γέροντες, εἴ τις ἐξημάρτανε,
 διπλοῦ βίου λαχόντες ἐξορθούμεθ' ἄν.
 ἐγὼ γὰρ ἄλλους εἰσορῶν τεκνουμένους
 παίδων ἐραστής ἢ πόθῳ τ' ἀπωλλύμην.
 εἰ δ' ἐς τόδ' ἦλθον κἄξεπειράθην † τέκνων †
 1090 οἶον στέρεσθαι πατέρα γίνεται τέκνων,
 οὐκ ἄν ποτ' ἐς τόδ' ἦλθον εἰς ὃ νῦν κακόν,
 ὅστις φντεύσας καὶ νεανίαν τεκῶν
 ἄριστον, εἶτα τοῦδε νῦν στερίσκομαι.
 εἶέν· τί δὴ χρὴ τὸν ταλαίπωρόν με δρᾶν;
 1095 στείχειν πρὸς οἴκους; κἄτ' ἐρημίαν ἴδω

πολλῶν μελάθρων, ἀπορίαν τ' ἐμῶ βίῳ;
 ἢ πρὸς μέλαθρα τοῦδε Καπανέως μόλω;
 ἦδιστα πρὶν γε δῆθ', ὅτ' ἦν παῖς ἦδε μοι.
 ἀλλ' οὐκέτ' ἔστιν, ἦ γ' ἐμὴν γενειάδα
 προσήγετ' αἰεὶ στόματι καὶ κάρᾳ τότε 1100
 κατεῖχε χερσίν· οὐδὲν ἦδιον πατρὶ
 γέροντι θυγατρὸς· ἀρσένων δὲ μείζονες
 ψυχαί, γλυκεῖαι δ' ἦσσαν ἐς θωπεύματα.
 οὐχ ὡς τάχιστα δῆτά μ' ἄξετ' ἐς δόμους
 σκότῳ τε δώσετ', ἐνθ' ἀσιτίαις ἐμὸν 1105
 δέμας γεραιὸν συντακεῖς ἀποφθερῶ;
 τί μ' ὠφελήσει παιδὸς ὀστέων θιγεῖν;
 ὦ δυσπάλαιστον γῆρας, ὡς μισῶ σ' ἔχων,
 μισῶ δ' ὅσοι χρήζουσιν ἐκτείνειν βίον,
 βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι καὶ μαγεύμασι 1110
 παρεκτρέποντες ὀχετὸν ὥστε μὴ θανεῖν·
 οὐς χρῆν, ἐπειδὴν μηδὲν ὠφελῶσι γῆν,
 θανόντας ἔρρειν κάκποδῶν εἶναι νέοις.

ΧΟ.

ἰώ·
 τάδε δὴ παίδων ἤδη φθιμένων
 ὅσα φέρεται. λάβετ', ἀμφίπολοι, 1115
 γραίας ἀμενοῦς· οὐ γὰρ ἔνεστιν
 ῥώμη παίδων ὑπὸ πένθους·
 πολλοῦ τε χρόνου ζώσης † μέτα † δὴ
 καταλειβομένης τ' ἄλγεσι πολλοῖς.
 τί γὰρ ἂν μείζον τοῦδ' ἔτι θνητοῖς 1120
 πάθος ἐξεύροις
 ἢ τέκνα θανόντ' ἐσιδέσθαι;

〈ΠΑΙΔΕΣ〉

- στρ. φέρω φέρω,
 τάλαινα μᾶτερ, ἐκ πυρᾶς πατρὸς μέλη,
 1125 βάρος μὲν οὐκ ἀβριθῆς ἀλγέων ὕπερ,
 ἐν δ' ὀλίγῳ τὰμὰ πάντα συνθείς.
- ΧΟ. ἰὼ ἰώ,
 παῖ, δάκρυα φέρεις φίλα
 ματρὶ τῶν ὀλωλότων,
 1130 σποδοῦ τε πλήθος ὀλίγον ἀντὶ σωμαίων
 εὐδοκίμων δήποτ' ἐν Μυκῆναις.
- ἀντ. ΠΑ. ἄπαις ἄπαις·
 ἐγὼ δ' ἔρημος ἀθλίου πατρὸς τάλας
 ἔρημον οἶκον ὀρφανεύσομαι λαβών,
 οὐ πατρὸς ἐν χερσὶ τοῦ τεκόντος.
- ΧΟ. ἰὼ ἰώ·
 1135 ποῦ δὲ πόνος ἐμὸς τέκνων,
 ποῦ λοχευμάτων χάρις,
 τροφαί τε ματρὸς ἄνπνά τ' ὀμμάτων τέλη,
 καὶ φίλῃαι προσβολαὶ προσώπων;
- στρ. 〈ΠΑ.〉 βεβᾶσιν, οὐκέτ' εἰσὶν· οἴμοι πάτερ·
 1140 βεβᾶσιν. 〈ΧΟ.〉 αἰθὴρ ἔχει νιν ἤδη,
 πυρὸς τετακότας σποδῶ·
 ποτανοὶ δ' ἤγνυσαν τὸν Αἶδαν.

- <ΠΑ.> πάτερ, σῶν μὲν κλύεις τέκνων γόους;
 ἄρ' ἀσπιδούχος ἔτι ποτ' ἀντιτείσομαι . . .
- <ΧΟ.> σὸν φόνον; εἰ γὰρ γένοιτο, τέκνον. 1145
- <ΠΑ.> ἔτ' ἂν θεοῦ θέλοντος ἔλθοι δίκαια
 πατρῶος. <ΧΟ.> οὐπω κακὸν τόδ' εὔδει;
 αἰαῖ τύχας· ἄλις γόνων,
 ἄλις <δ'> ἀλγέων ἐμοὶ πάρεστι.
- <ΠΑ.> ἔτ' Ἀσωποῦ με δέξεται γάνος 1150
 χαλκίοις <ἐν> ὄπλοις Δαναϊδῶν στρατηλάταν . . .
- <ΧΟ.> τοῦ φθιμένου πατρὸς ἐκδικαστάν.
- <ΠΑ.> ἔτ' εἰσορᾶν σε, πάτερ, ἐπ' ὀμμάτων δοκῶ . . .
- <ΧΟ.> φίλον φίλημα παρὰ γένυν τιθέντα σοί.
- <ΠΑ.> λόγων δὲ παρακείμενον σῶν 1155
 ἀέρι φερόμενον οἴχεται.
- ΧΟ. δυοῖν δ' ἄχην, ματρὶ τ' ἔλιπεν,
 σέ τ' οὐποτ' ἄλγη πατρῶα λείπει.
- <ΠΑ.> ἔχω τοσόνδε βάρος ὅσον μ' ἀπώλεσεν.
- <ΧΟ.> φέρ', ἀμφὶ μαστὸν ὑποβάλω <× —> σποδόν. 1160
- ΠΑ. ἔκλαυσα τόδε κλύων ἔπος
 στυγνότατον· ἔθιγέ μου φρενῶν.
- ΧΟ. ὦ τέκνον, ἔβας· οὐκέτι φίλον
 φίλας ἄγαλμ' ὄψομαί σε ματρός.

- 1165 ΘΗ. Ἄδραστε καὶ γυναῖκες Ἀργεῖαι γένος,
 ὄρατε παῖδας τούσδ' ἔχοντας ἐν χεροῖν
 πατέρων ἀρίστων σώμαθ' ὧν ἀνειλόμην·
 τούτοις ἐγὼ σφε καὶ πόλις δωρούμεθα.
 ὑμᾶς δὲ τῶνδε χρὴ χάριν μεμνημένους
 1170 σώζειν, ὄρωντας ὧν ἐκύρσατ' ἐξ ἐμοῦ,
 παισὶν θ' ὑπειπεῖν τούσδε τοὺς αὐτοὺς λόγους,
 τιμᾶν πόλιν τήνδ', ἐκ τέκνων ἀεὶ τέκνοις
 μνήμην παραγγέλλοντας ὧν ἐκύρσατε.
 Ζεὺς δὲ ξυνίστωρ οἷ τ' ἐν οὐρανῷ θεοὶ
 οἷων ὑφ' ἡμῶν στείχεται ἠξιωμένοι.
 1175 ΑΔ. Θησεῦ, ξύνισμεν πάνθ' ὅσ' Ἀργεῖαν χθόνα
 δέδρακας ἐσθλὰ δεομένην εὐεργετῶν,
 χάριν τ' ἀγήρων ἔξομεν· γενναῖα γὰρ
 παθόντες ὑμᾶς ἀντιδρᾶν ὀφείλομεν.
 1180 ΘΗ. τί δῆτ' ἔθ' ὑμῖν ἄλλ' ὑπουργῆσαί με χρὴ;
 ΑΔ. χαῖρ'· ἄξιος γὰρ καὶ σὺ καὶ πόλις σέθεν.
 ΘΗ. ἔσται τάδ'· ἀλλὰ καὶ σὺ τῶν αὐτῶν τύχοις.

ΑΘΗΝΑ

- ἄκουε, Θησεῦ, τούσδ' Ἀθηναίας λόγους,
 ἃ χρὴ σε δρᾶσαι, δρῶντα δ' ὠφελεῖν τάδε.
 1185 μὴ δῶς τάδ' ὅστ' αὖ τοῖσδ' ἐς Ἀργεῖαν χθόνα
 παισὶν κομίζεις ῥαδίως οὕτω μεθεῖς,
 ἀλλ' ἀντὶ τῶν σῶν καὶ πόλεως μοχθημάτων
 πρῶτον λάβ' ὄρκον. τόνδε δ' ὀμνῦναι χρεῶν
 Ἄδραστον· οὗτος κύριος, τύραννος ὧν,
 1190 πάσης ὑπὲρ γῆς Δαναῖδῶν ὀρκωμοτεῖν.
 ὁ δ' ὄρκος ἔσται, μήποτ' Ἀργείους χθόνα
 ἐς τήνδ' ἐποίσειν πολέμιον παντευχίαν,
 ἄλλων τ' ἰόντων ἐμποδῶν θήσειν δόρυ.
 ἦν δ' ὄρκον ἐκλιπόντες ἔλθωσιν πόλιν,
 1195 κακῶς ὀλέσθαι πρόστρεπ' Ἀργείων χθόνα.
 ἐν ᾧ δὲ τέμνειν σφάγια χρὴ σ', ἄκουέ μου.

ἔστιν τρίπους σοι χαλκόπους ἔσω δόμων,
 ὃν Ἴλιον ποτ' ἐξαναστήσας βάρθρα
 σπουδὴν ἐπ' ἄλλην Ἡρακλῆς ὀρμώμενος
 στῆσαι σ' ἐφείτο Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν. 1200
 ἐν τῷδε λαιμοὺς τρεῖς τριῶν μῆλων τεμῶν
 ἔγγραφον ὄρκους τρίποδος ἐν κοίλῳ κύτει,
 κᾶπειτα σώζειν θεῶ δὸς ᾧ Δελφῶν μέλει,
 μνημεῖά θ' ὄρκων μαρτύρημά θ' Ἑλλάδι.
 ἦ δ' ἂν διοίξεις σφάγια καὶ τρώσης φόνον 1205
 ὀξύστομον μάχαιραν ἐς γαίας μυχοὺς
 κρύψον παρ' αὐτὰς ἐπτά πυρκαιᾶς νεκρῶν
 φόβον γὰρ αὐτοῖς, ἦν ποτ' ἔλθωσιν πόλιν,
 δειχθεῖσα θήσει καὶ κακὸν νόστον πάλιν.
 δράσας δὲ ταῦτα πέμπε γῆς ἔξω νεκρούς. 1210
 τεμένη δ', ἴν' αὐτῶν σώμαθ' ἠγνίσθη πυρί,
 μέθες παρ' αὐτὴν τρίοδον Ἰσθμίας ὁδοῦ.
 σοὶ μὲν τάδ' εἶπον· παισὶ δ' Ἀργείων λέγω
 πορθήσεθ' ἠβήσαντες Ἰσμηνοῦ πόλιν,
 πατέρων θανόντων ἐκδικάζοντες φόνον, 1215
 σὺ τ' ἀντὶ πατρός, Αἰγιαλεῦ, στρατηλάτης
 νέος καταστάς, παῖς τ' ἀπ' Αἰτωλῶν μολῶν
 Τυδέως, ὃν ὠνόμαζε Διομήδη πατήρ.
 ἀλλ' οὐ φθάνειν χρὴ συσκιάζοντας γένυν
 καὶ χαλκοπληθῆ Δαναϊδῶν ὀρμᾶν στρατὸν 1220
 ἐπτάστομον πύργωμα Καδμείων ἐπι·
 πικροὶ γὰρ αὐτοῖς ἦξετ', ἐκτεθραμμένοι
 σκύμνοι λεόντων, πόλεος ἐκπορθήτορες.
 οὐκ ἔστιν ἄλλως· Ἐπίγονοι δ' ἂν Ἑλλάδα
 κληθέντες ὧδὰς ὑστέροισι θήσετε· 1225
 τοῖον στρατεύμα σὺν θεῷ πορεύσετε.
 ΘΗ. δέσποιν' Ἀθάνα, πείσομαι λόγοισι σοῖς·
 σὺ γάρ μ' ἀνορθοῖς, ὥστε μὴ ἕξαμαρτάνειν·
 καὶ τόνδ' ἐν ὄρκοις ζεύξομαι. μόνον σὺ με

1230

ἔς ὀρθὸν ἴστη· σοῦ γὰρ εὐμενοῦς πόλει
οὔσης τὸ λοιπὸν ἀσφαλῶς οἰκήσομεν.

XO.

στείχωμεν, Ἄδρασθ', ὄρκια δῶμεν
τῷδ' ἀνδρὶ πόλει τ'· ἄξια δ' ἡμῖν
προμεμοχθήκασι σέβεσθαι.

ZFB:2 Entzählung
19. Sep. 2013

Hinweise

Signatur 59.8° 1963	Stok Jen
------------------------	-------------

RS

Dub

AK 4. 04

Titelaufn.

AKB

Aut. 2.4.85

FK

1 Fried. Linsam 4.4. HU

Blo K

Bild K

SWK

Sonderstandort

Signum

Ausleihe-
vermerk

59.8° 1963

